

Конфлікт у Ковелі: переселенці гучно слухали... російську музику
с. 2

На Горохівщині пенсіонерка «втерла носа» шахряям
с. 5

У Луцьку 2-річний малюк помер від отруєння невідомою речовиною
с. 6

102-літній Петро Баранський мріє повернутися в хор і побачити Перемогу
с. 10

№ 19 (16 865)

ВОЛИНЬ

Середа, 8 травня 2024 року

volyn.com.ua

t.me/Volyn_ZMI

facebook.com/Volyn.ZMI

Нас читають із 1939 року!

Ціна: 12 zł

Актуальне інтерв'ю

«Як ми з дружиною маємо сприймати той факт, що наші двоє синів і онук воюють, а своїх багато хто заховав?»

«Мамо і тату, ми йдемо воювати», – такі слова від своїх синів (старшого, – Ігоря, і молодшого – Віталія) почули нововолинці Леонід Гочачко і його дружина Софія в перші дні війни два роки тому. Невдовзі так заявив і онук Леонід, якому після закінчення магістерського навчання – лише 21

Алла ЛІСОВА, Ігор ЛІСОВИЙ

Так мені з дружиною заявили сини і внук, – на хвилину перериває розмову наш співбесідник. Легенді вугільної галузі Волині – справжньому, загартованому в лаві шахтарю, який пройшов шлях від рядового гірника до генерального директора ВО «Волиньвугілля», людині вольовій, з твердю, прагматичною думкою не вдається стримати сльози.

Хто з батьків хоче, щоб його діти воювали? Ніхто.

– Яка була Ваша реакція, Леоніде Васильовичу?

– Скажіть, хто з батьків хоче, щоб його діти воювали? Ніхто. Старший Ігор відразу сам рвався на фронт, згодом обидва дочекалися повісток. Тепер Ігор – спецпризначенець підрозділу «OPFOR», Віталій – розвідник, служить у 14-й окремій механізованій бригаді імені князя Романа Великого. Мої хлопці весь час на передовій, нагороджені за доблесть «Золотими Хрестами», медалями. Онук Леонід (названий на честь дідуся) також виявив бажання йти на фронт. Сприйняли його повідомлення мовчки. Ні, не відмовляли. Він бачив приклад батька і дядька. Пройшов навчання в Англії, і нині його готують на командира батареї.

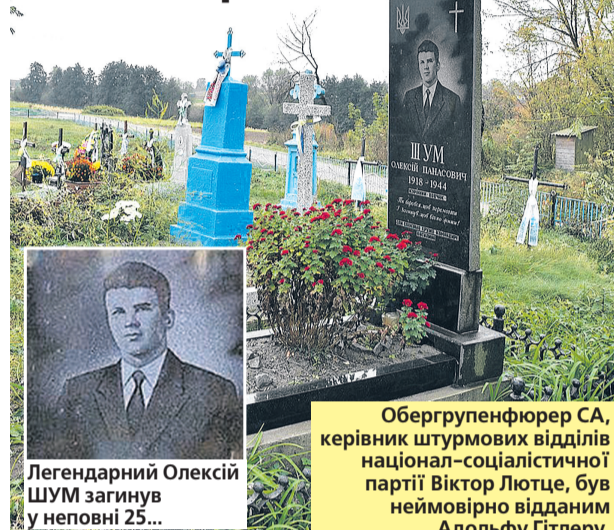

Фото з архіву сім'ї ГОЧАЧКІВ.

Під час війни вся сім'я зуміла зібратися разом.

Продовження розмови – на с. 8

Колесо історії

Легендарний Олексій ШУМ загинув у неповні 25...

Обергрупенфюрер СА, керівник штурмових відділів націонал-соціалістичної партії Віктор Лютце, був неймовірно відданим Адольфу Гітлеру.

Повстанці командира «Вовчака» знищили на Волині груза Гітлера

У Головному штабі УПА Олексія Шума називали: «Дзеркало і душа армії». Про його подвиги треба писати книги і знімати фільми

Інтригуючі деталі – на с. 12

Незламні

Фото із сайту – suspline.media.

с. 16

Григорій Янченко в обласному центрі Волині продемонстрував, що ніякої втоми від війни не може бути – маємо активно допомагати нашим захисникам.

РЕКЛАМА

КОЛОС
ЖИТЛОВИЙ КОМПЛЕКС

ВІД 19 000 ГРН/М²

КВАРТИРИ ПРОДАЖ РОЗПОЧАТО!

067 811 20 23

ГОРОХІВ вул. Паркова, 22а ЖИТЛО ПОРУЧ З ПАРКОМ

Легендарний херсонець «Дядя Гриша» у Луцьку збирав донати на ЗСУ

Цей чоловік, який втратив ноги та пальці на руках 56 років тому в лавах Радянської армії, під час «Празької весни», зібрав майже 8 мільйонів гривень для допомоги війську

Пульс дня

Фото – пресслужба Поліського лісового офісу.

«Хай вистачить щастя», – написала на своєму малюнку 12-річна дівчинка.

Головний лісівник області Олександр Кватирко з переможницею Даринкою Тананайко.

Листівка юної художниці із синдромом Дауна вразила волинських лісівників

Конкурс на кращий малюнок та привітання з Великоднем лісівники провели у громадській організації «Батьки дітей з синдромом Дауна»

Світлана ДУМСЬКА

«Цього Великодня, вперше з часу повномасштабної війни, ми відновили традицію вітати зі святом друзів та колеґ листівками, – розповіли у пресслужбі Поліського лісового офісу. – Зробили це спільно з нашими постійними партнерами – вихованцями громадської організації «Батьки дітей з синдромом Дауна».

Спочатку в організації провели конкурс на кращий малюнок та привітання.

Переможницею та авторкою зображення і власноруч написаних побажань, які ви бачите на листівці, стала 12-річна Дарина Тананайко з Луцька.

Юну художницю привітав та подякував їй за допомогу директор Поліського лісового офісу Олександр Кватирко.

Дівчинка не приховувала позитивних емоцій. Дала «завдання» лісівникам – організовувати такі події частіше. Пообіцяла завжди брати у них участь і створити ще багато прекрасного, щоб подарувати хоч трішки радості дорослим, які так часто здаються їй сумними.

А ще, як і всі, Даринка мріє про вже зовсім близьку нашу Перемогу. «Ми точно знаємо, що й ця мрія дівчинки здійсниться», – переконані лісівники Волині. ■

ВОЛИНЬ

ЗАВДЯКИ ЦИМ ДОБРИМ ЛЮДЯМ ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ» ЩОТИЖНЯ ПОТРАПЛЯЄ НА ФРОНТ:

- ✓ Нововолинський олійний завод (директорка Вікторія БУБЕЛА)
- ✓ СГТОВ «Лище» Луцького району (директор Святослав КАРБОВСЬКИЙ)
- ✓ ТОВ «Негабарит-Сервіс» Ковельського району (директор Олег КОЗЕЛ)
- ✓ С(Ф)Г «Нива» Луцького району (директор Анатолій МАСЛІЧУК)
- ✓ С(Ф)Г «Зоря» Луцького району (директор Степан САЙКЕВИЧ)
- ✓ ПП «Макс Ком» Луцького району (директор з виробництва Тарас ЩЕРБЛЮК)
- ✓ С(Ф)Г «Землероб» Володимирського району (директор Леся ЛИСИЦЯ)
- ✓ ТЗОВ «Городище» Луцького району (директор Анатолій НИКОНЮК)
- ✓ ТЗОВ «П'ятидні» Володимирського району (директор Валерій ДІБРОВА)
- ✓ СТЗОВ «Облапське» Ковельського району (директор Леонід САМЧУК)
- ✓ Підприємець Сергій ПШАВА (Ковельський район)
- ✓ Фермерське господарство «Дари Волині» Володимирського району (директор Юрій ЄЛЕВА).

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтеся! Тел. 0661338688.

Слово – зброя!

Хтось у Ковелі плаче за Героями «на щиті», а хтось – голосно слухає путінських співаків

У волинському місті залізничників виник конфлікт із переселенцями через російську музику. Поліція відкрила кримінальну справу

Ліна ВОГОНЬ

На вулиці Драгоманова міста Ковеля, де у березні цього року ключі від квартир отримали 24 родини вимушених ВПО, виник конфлікт між переселенцями та місцевими жителями. Про це інформує інтернет-видання «Ковельмедіа».

За словами однієї зі сторін, біля будинку відбувався «двіж» та «гриміла» російська музика. Прохання сусідів, місцевих мешканців, змінити музику та припинити галас виявилися безрезультатними. До того ж викликали агресію нових городян.

«Великдень. Весь день біля будинку, де нещодавно ВПО вручали ключі від квартир, – «двіж» і «гримить» російська музика. Сусіди декілька разів просили змінити її і припинити шум. Результату – нуль. Єдине, що почули від гостей нашого міста, це привітне «ідіть на...» і «нам – пофіг!».

Фото із сайту kovell.media.

Прохання сусідів, місцевих мешканців, змінити музику та припинити галас виявилися безрезультатними.

«Якщо ви бачите натяки на конфлікт або інша сторона не реагує, будь ласка, телефонуйте на лінію «102»: приїде наряд поліції й допоможе врегулювати конфлікт.»

В місті майже щодня місія – «на щиті». Втрати. А тут – караоке і дискотека із російською попсою. Приїхали наші хлопці пояснити, що то є ненормально... Реакцію ви бачите самі», – йдеться у дописі в фейсбуці.

Для розв'язання конфлікту між переселенцями та місцевими мешканцями

поліцію ніхто не викликав. Правоохоронці самі виявили відео у соцмережах та 6 травня навідалися на місце інциденту.

Про це виданню «Конкурент» розповіла завідувачка сектору комунікації волинської поліції Ольга Бузулук.

«Поліцію на місце події ніхто не викликав, жодна

зі сторін про інцидент у правоохоронні органи не повідомила. Це – неприпустимо, бо таким чином ще більше розпалюється ворожнеча між людьми, а зараз і так складний період. Якщо ви бачите натяки на конфлікт або інша сторона не реагує, будь ласка, телефонуйте на лінію «102»: приїде наряд поліції й допоможе врегулювати конфлікт», – зауважила Ольга Бузулук.

Зі слів комунікаційниці, поліцейські самі виявили це відео в соцмережах. Відомості за цим фактом були внесені до журналу єдиного обліку заяв та повідомлень громадян.

Крім того, поліція у цій справі також відкрила кримінальне провадження.

«6 травня слідчо-оперативна група була на місці події. Одна з учасниць конфлікту написала заяву на іншу про нанесення їй

легких тілесних ушкоджень – за цим фактом будуть зареєстровані відомості кримінального характеру. Поліція всебічно, в рамках досудового слідства, розбирається у суті конфлікту. Крім того, триває перевірка за фактом нанесення легких тілесних ушкоджень», – повідомила Ольга Бузулук. ■

Культурний фронт

У Маневичах відбувся благодійний ярмарок «Великодні барви Перемоги»

Фото з фейсбук-сторінки Маневичької селищної ради.

Для потреб воїнів маневиччани зібрали понад 135 тисяч гривень

Олена ВОЛИНЕЦЬ

На початку заходу з вітальним словом виступив Маневичький селищний голова Олександр Гаврилюк. Він привітав усіх присутніх зі святом Великодня, подякував нашим воїнам за їхню мужність, самовідданість і жертвовність та закликав до активної участі у благодійному заході.

Благословили доброчинну подію представники духовенства селища, після чого розпочалася концертна програма «З молитвою у серці». Присутні мали можливість насолодитися душевною музикою та відчувати атмосферу спільної молитви.

На ярмарку також було організовано виставку-продаж великодніх сувенірів, випічки та солодошів, виготовлених закладами освіти,

У центрі Маневич, прикрашеному декоративними писанками, було організовано виставку-продаж великодніх сувенірів, випічки та солодошів.

культури та старостинськими округами громади.

Під час проведення заходу проходила акція «Фотоквіт», яка була запрова-

«Усі зібрані під час ярмарку кошти, а це – 135 185 гривень, будуть передані на потреби наших воїнів, що мужньо захищають Україну.»

джена координаторами Маневичького молодіжного простору. Кожен бажаючий міг зробити красиве фото на пам'ять біля великодніх локацій від професійного фотографа (за символічний внесок).

Усі зібрані під час ярмарку кошти, а це – 135 185 гривень, будуть передані на потреби наших воїнів, що мужньо захищають Україну.

Керівництво селищної ради дякує команді організаторів та усім учасникам за їхню невтомну працю та зусилля у підготовці та проведенні цього заходу. Адже благодійний ярмарок став свідченням не лише щедрості всіх, хто долучився до акції, але й їхнього патріотизму, бажання підтримати захисників на передовій. ■

На Великдень, 5 травня, в полі поблизу села Дмитрівка Луцького району зафіксували невеликий «смерч».

Нідерланди планують почати передачу винищувачів F-16 Україні з осені. Такий графік постачання передбачає прописаний план союзників, сказала міністерка оборони Нідерландів Кайса Оллонгрєн.

Фонд Порошенка за 6 мільйонів гривень купив і встановив дефіцитну кисневу барокамеру для лікування поранених воїнів з ампутаціями, опіками та отруєннями чадним газом. Апарат працюватиме в одній із столичних лікарень.

■ Герої не вмирають!

Іван Войчук двічі втікав із російського полону

А в мить його загибелі у батьківській хаті, за тисячу кілометрів, зупинився подарований йому Президентом годинник

У бою на Донеччині поліг 42-річний житель Каміня-Каширського, уродженець Гуті-Боровенської Іван Іванович Войчук. За відвагу та віддану зразкову службу своїй країні впродовж восьми років він був нагороджений численними відзнаками, з-поміж яких – іменна вогнепальна зброя та сувенірний годинник від Президента Володимира Зеленського.

Іванна ГАЙДУЧИК

Іван завжди вирізнявся винахідливістю та бунтарською вдачею, власною точкою зору. Навіть на групових фото з побратимами, котрі усі до єдиного – у спецшолохах, він єдиний стоїть без «шапки». І тільки йому одному, напевно, вдалося двічі вийти із ворожого полону, вижити в автомобілі, який вибухнув, та протриматися без води і їжі кілька днів в оточенні. Він ніколи не дозволяв собі миритися із безвихіддю, як би тяжко й жахливо не було. Тож і не дивно, що до нього «прив'язався» позивний «Дисбат».

Про Івана можна було б зняти фільм значно цікавіший і яскравіший, ніж американські блокбастери. Адже його реальне життя поєднало сцени невагмовного молодечого романтизму і героїзму, епізоди трагедій, жаху і болю, але все це – через призму гумористичних ноток. Він виріс у числі п'ятеро братів і сестер у Гуті-Боровенській. У них була ціла династія Іванів – і тато Іван, і один з дідів Іван, і прадід – Іван. У цивільному житті займався переважно будівельними роботами. Відслужив «строчку» у повітряно-десантних військах (нині – десантно-штурмові), отримав навіть краповий берет. Але запальний характер «відправив» його на деякий час і у дисциплінарний батальйон.

Шкода, що багато унікального про нього уже не дізнаємося, адже він мало що розповідав рідним про своє військове життя. Тож достеменно і невідомо за що саме отримав стільки нагород, серед яких – іменний пістолет, орден Богдана Хмельницького, медаль «За звитягу і вірність», годинник від Президента. І це – тільки за період його участі в АТО/ООС, куди він подався добровольцем ще у 2016 році. Відтоді двічі підписував контракт на військову служ-

Про Івана Войчука можна було б зняти фільм, значно цікавіший і яскравіший, ніж американські блокбастери.

бу у 14-й ОМБр імені князя Романа Великого. Не встиг демобілізуватися й вирушити на заробітки за кордон, як почалася повномасштабна війна. Він одразу вирішив

зу після того, як я пригнав бійцям автівки на фронт. Не вірю, що його вже нема...». В кінці 2022 року Івана Войчука відправили із зони бойових дій додому. Але він все ще

«**За 7 років, проведених на передовій, усе тіло Івана Войчука нагадувало решето.**»

повертатися на Батьківщину. І вже 6 березня 2022-го був під Києвом у складі своєї волинської князівської бригади. Згодом його формування перекинули на південь, а потім – під Ізюм, на Донеччину і знову на Харківщину. За 7 років, проведених на передовій, усе тіло Івана Войчука нагадувало решето. «Під час антитерористичної операції він мав псевдо «Знахар». У полоні його геть понівечили: перебивали молотом ноги, переламали всі ребра... Іван пройшов усі кола катувань і все одно не впав духом... Тому побитого, але все ще «безсмертного бандеревця», кинули гнити у тюрмну яму. Непосидючість, відвага та вміння швидко й радикально діяти не раз виручали його в тяжку хвилину. Так сталося й тоді. Він зміг вибратися з ями й навіть зраненим втекти від «рашиків», наважившись вступити в бій із озброєним орком звичайною столовою виделкою», – ділиться історією свого брата Валентина. Її розповів підхоплює друг бійця і волонтер Ігор Ліпич: «Як вдруге вийшов від окупантів – ми не знаємо. Він, справді, був народжений воїном. Був добрим психологом і аналітиком, знав як натиснути на противника. Ми дуже швидко потоваришували з ним. Почали спілкуватись одра-

ходив у військомат і просився на службу. Йому постійно відмовляли, бо за станом здоров'я – «непрохідний», та й перебиті колісні ноги вже давно не витримували фронтних навантажень. Попри все через 6 місяців

він таки досяг бажаного, і в червні 2023-го знову поїхав на передову, тепер вже до нашої «сотки». Тут він із мінометника з кількарічним стажем перекаваліфікувався на піхотинця, розвідника. Із Лиманського напрямку бригаду нещодавно перекинули на Авдіївський. Саме там невагмовного захисника й наздогнала смерть, яка так довго бігала слідом за ним і все ніяк не могла забрати. 23 квітня, йдучи на підмогу ураженим ворогом побратимам, сам потрапив під кулеметно-мінометний обстріл. У цей же день у батьківській хаті на позначці 11 годин 42 хвилини зупинилися й стрілки подарованого воїнові президентського годинника...

Вдома Івана Войчука не дочекалися 70-річний тато, сестри, брати та найбільша радість його життя – малолітня донечка Софійка.

«Він відчував, що це може бути фінальний його вихід на позиції. В останній розмові говорив, що коли зможе повернутися навіть звідти, то вже ніколи не загине. І заповів наостанок, що у разі «чогось» хотів би переночувати у своїй квартирі в райцентрі, а потім – щоб поховали його у Гуті-Боровенській біля мами, яку онкологія забрала ще в 2014-му. Так і зробили. Хай мамуся тепер обіймає його там...», – зі щемом каже сестричка Валя.

Камінь-Каширський та рідне село зустріли «Дисбата» із усіма військовими почестями. Супровідна колона із транспорту та на товпу, здавалося, не мала кінця. Весь світ зійшовся віддати шану Героєві. Гірко плакав над домовиною тато Іван за своєю дитиною, а ще із вдячності, що стільки люду прийшло розділити його біль. ■

Погляд

Ніна КОСТРУБА, позаштатний кореспондент газети «Волинь».

Кому – війна, а кому... заощадження на мільйони

Читаючи оприлюднені матеріали про неймовірні статки чиновників, люди беруться за голову. Як так може бути, звідки беруться мільйонні заощадження, нерухомість, що вимірюється квадратними метрами, будинками, дачами, незліченною кількістю автівок?!

З недавньої інформації: «...придбали п'яту легкову автівку, заощадили 9,6 мільйона гривень, а ще – понад пів мільйона євро. Також родина володіє чотирма квартирами, трьома будинками, оздоровчим комплексом, 13-ма земельними ділянками...», і це – ще не все. Виникає питання: а для чого це все потрібно одній людині, сім'ї? І як можна заробити такі кошти, щоб все придбати за «чесно» зароблені мільйони та ще мати казкові заощадження?

Моя проста логіка повертає у радянські часи, роки мого дитинства, сільського життя, щоденної нелегкої праці батьків-трударів. Та й нам, дітям, не було коли байдики бити, бо мали свої доручення. А ще пам'ять береже моменти, коли у кожній господарці, у тому числі, у моїх батьків Мельників, тримали живність, вигодовували її, щоб згодом продати, а вторговані рублі покласти на ошадкнижку. Заради так званого «кращого майбутнього».

Старалися мої батьки, раділи, коли вдавалося більш-менш вдало продати вгоданого бичка і покласти якусь суму в «Сбербанк» («Ошадбанк»). І знімати гроші й мови не було, бо це «буде дітям на навчання, щоб вирвалися з села і не жили, як ми, у праці зранку й до смерканку». А яка то була важка праця! Все носили на собі: мішки, кошики, в'язки... Старалися й діти, хотіли допомогти рідним, щоб, коли прийдуть з колгоспної праці, вдома хоч трішки відпочили від домашньої господарки. Пам'ятаю, йшла на якийсь лужок, щоб нажати чи нарвати зілля, самотужки закинута на плечі і принести додому. І так – щодень...

Не заглядаючи у чужі кишені, скажу, що економили кошти і несли їх на пошту, щоб покласти «на книжку», і наші сусіди, та й чи не всі жителі села. Бо коли 1991-го ми дочекалися незалежності, і, разом із тим, прості люди втратили свої заощадження, хвилювання і розпач були і в нашому селі. Але ще були віра і надія, що вони... повернуться. Берегли ошадні книжки, ходили на пошту, чекали повернення свого... Зажеврив вогник надії, коли почали видавати так звану «Юліну тисячу». Згадують люди про свої «кровні» й донині, висловлюють думку, що без сумніву, передали б їх на ЗСУ.

За різними підрахунками після розвалу СРСР українці не дорахували 130 мільярдів гривень своїх накопичень. А якщо цю суму проіндексувати, то це – трильйони гривень.

А чи хоч в одного чиновника-мільйонера закралася думка, щоб віддати свої мільйони на Збройні сили, чи вони давно вже переведені далеко за межі України і зберігаються у закордонних банках? А тут і далі нарощують свої статки. Виходить не проста арифметика: одні донатять останнє, пенсіонери не шкодують якусь копійку з мізерних пенсій, діти виготовляють сувеніри, продають їх, організують благодійні ярмарки і долучаються до збору коштів на потреби наших захисників, воїни зі своєї зарплати купують необхідне. А чиновники жирують, оприлюднюють свої декларації, знаючи, що їх ніщо не торкнеться і вилучати в них ніщо нічого не буде. Так і живемо у незалежній, знесиленій війною Україні. Хоча «закон бумеранга» ніхто не відміняв: до кожного рано чи пізно він «прилетить». ■

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Леонід ЗАЛЕВСЬКИЙ – боєць із села Іванівка Горохівського району;

Микола ГІНАЙЛО – боєць із села Мельники Шацького району;

Василь МАТЮК – боєць із міста Луцька;

Іван МЕЛЬНИК – боєць із села Велика Глуша Камінь-Каширського району;

Михайло РУДЬ – боєць із села Видерта Камінь-Каширського району;

Іван ТОЛОЧКО – боєць із міста Володимира;

Руслан СУЛІМ – боєць із села Світязь Шацького району;

Олександр МУКОВСЬКИЙ – боєць із селища Маневичі;

Віталій ЛЕСИК – боєць із села Бузаки Камінь-Каширського району;

Василь МАЛАШЕВСЬКИЙ – боєць із міста Камінь-Каширського;

Анатолій ФІЛЮК – боєць із міста Камінь-Каширського;

Андрій БЕДНАРЧУК – боєць із міста Володимира;

Богдан ГЛАДУН – боєць із міста Луцька;

Дмитро ГРОМОВ – боєць із міста Нововолинська;

Руслан ЛИТВИНЧУК – боєць із села Бихів Камінь-Каширського району;

Ярослав КАЛАМУНЯК – боєць із селища Іванічі;

Григорій САВЧУК – боєць із села Княгининок Луцького району;

Геннадій ГОГУЛЯ – боєць із селища Луків Турійського району;

Максим ВІДРИНСЬКИЙ – боєць із міста Луцька.

Українські розвідники повідомили, що за допомогою ударного морського дрона MAGURA V5 в окупованому Криму було потоплено російський швидкісний катер проекту «Мангуст». Його вартість – майже 3 млн доларів (разом із боєкомплексом та озброєнням). Окупанти «ховають» від українських надводних безпілотників свої великі кораблі, обмеживши їхню активність, і Україна в цих умовах успішно атакує менш масштабні цілі.

Росіянин Раміль Шамсутдінов, який у 2019 році розстріляв 8 товаришів по службі, вирушив на так зване СВО і застрелив ще п'ятьох. Він вбив із автомата керівництво роти, в якій служив.

Унаслідок обстрілу Харкова російськими авіабомбами 5 травня зруйновано будинок ректорки Харківського національного університету імені Василя Каразіна Тетяни Кагановської. Вона – донька Євгена Кушнарьова – ексмера Харкова, очільника області й колишнього керівника Адміністрації Президента України за часів Леоніда Кучми. Донька політика та її сім'я не постраждали.

Дії російських окупантів на території України призвели до загибелі щонайменше 545 дітей і до поранення – 1300, ще понад 2 тисячі зникли безвісти.

Лише упродовж квітня Сили оборони зафіксували 444 випадки застосування окупантами боєприпасів з вмістом небезпечних хімічних речовин. Це – на 71 випадок більше, ніж було у березні.

■ Прямая мова**«Слово путіна вільно звучить в Україні із ТИСЯЧ церков, які належать окупантам»****Найяскравіші за тиждень думки та цитати****Юрій БУТУСОВ, журналіст, про тривалість війни:**

«Скільки буде йти війна? Поки Україна не зупинить російського наступу й ворог не зрозуміє, що воєнним шляхом знищити Україну неможливо, і буде змушений піти на перемовини. Що таке Перемога для України? Зупинити російський наступ і зберегтися як незалежна держава з максимальною площею й виходом до Чорного моря. Саме існування України – найбільша поразка путіна».

Віктор АНДРУСІВ, колишній радник міністра внутрішніх справ та голови Офісу Президента, нині – військовий, про важливість участі кожного у війні:

«Не всі можуть стати штурмовиками чи пілоти. Однак, абсолютно всі можуть брати участь і робити свій внесок у нашу Перемогу. Повірте, вам будь-який військовий скаже, що сьогодні волонтер, який привозить десятки фрв – не менш цінний, ніж піхотинець на позиції. Вам будь-який волонтер скаже, що людина, яка донатить не менше 10 тисяч гривень в місяць або просто 40–50% свого доходу – не менш цінна, чим волонтер, який об'їжджає передову і привозить фрв. Тому знайти своє місце у війні – це брати в ній участь, наближати Перемогу, хай навіть не в пікселі».

Сергій МАРЧЕНКО, блогер, про російську православну церкву в Україні:

«Була Пасха. І багато українців пішли святкувати в рпц – ту саму церкву, яка закликає нас знищити. Це виглядає, як повна маячня і не вкладається в голову. Уявіть собі, що по радянському радіо в 1941 році говорить не Левітан, а Геббельс. Але в нас зараз саме так! Слово путіна вільно звучить в Україні із ТИСЯЧ церков, які належать окупантам».

Пане Володимире Зеленський, пане Руслане Стефанчук, коаліція «Слуга народу»/ОПЗЖ – у вас вся влада в країні. Скільки людей ще мають загинути від рук москвитів, щоб ви нарешті заборонили їхню церкву в Україні?».

ЕПІФАНІЙ, предстоятель Православної церкви України, вважає, що московський патріархат може існувати в Україні, але за однієї умови:

«Якщо ми демократична країна, то в Україні може існувати російська православна церква, але вони повинні назвати себе російською православною церквою, а не маскуватися під назвою української церкви. Ми проти цього... Вони маскуються. Вони обманюють людей. Багато людей не розуміють насправді. Вони кажуть: «А ми ходимо в українську церкву». А це – не українська церква, це – російська, яка маскується під українську церкву».

Віктор ТРАН, політолог, про російський удар ракетою в Палац студентів Національного університету «Одеська юридична академія», президентом якого є одіозний ексрегіонал Сергій Ківалов (він отримав поранення):

«Російська ракета прилетіла по Ківалову. Тому самому Ківалову, який останні чверть століття тягнув сюди «русский мир» у складі Партії регіонів. Тому самому Ківалову, який, будучи головою ЦВК у 2004-му, фальсифікував вибори Президента Ющенка. Пам'ятаєте, як Помаранчевий майдан гукав: «Серьожа – підрахуй!»...

Він наполегливо тягнув сюди «русский мир» і притягнув. «русский мир» до нього прийшов. У вигляді ракети, яка потрапила в будинок, де він жив».

Девід КЕМЕРОН, міністр закордонних справ Великої Британії, заявив, що Україна може застосовувати поставлену Лондоном зброю для атак по території росії:

«Україна має на це право. На тлі того, як росія завдає ударів по Україні, цілком зрозуміло, чому Україна відчуває необхідність бути впевненою, що може захистити себе».

Микола КНЯЖИЦЬКИЙ, народний депутат, про майже 8 тисяч церков упц московського патріархату, які досі діють в Україні:

«Ми розуміємо, що кожна з цих 8 тисяч пов'язаних з росією церков по суті є офіційним представництвом рпц в Україні. рпц, яка офіційно проголосувала священну війну проти України та щодня агітує за вбивства українців. Якщо влада не бачить в цьому проблеми, то чи буде проблемою якщо яке-небудь ФСБ вирішить офіційно зареєструвати свою дочірню фірму де-небудь у Волинській області?».

Арсеній ЯЦЕНЮК, політик, про оголошення в росії у розшук Володимира Зеленського та Петра Порошенка:

«Мене, як першого чинного прем'єра, якого росія подала в Інтерпол і абсурдно звинуватила в убивствах 30 російських військовослужбовців у Чечні, це не смішить. Такі дії – це не просто політична заява задля спроб делегітимізації Зеленського з юридичними складнощами в майбутньому при візитах у різні країни світу. Такі дії – це довга гра, у якій росія поставила собі за мету роками полювати на українських посадовців, і навіть тоді, коли вони перестануть ними бути, викрасти чи ліквідувати їх. Це зроблено не по приколу, а з метою узаконення дій рашистів для самих себе».

■ Усе для фронту, все для Перемоги!

Foto із сайту eurosolidarity.org.

Порошенко показав, у що вклав 400 мільйонів

Фонд Порошенка разом із волонтерами ГО «Справа Громад» не лише купує техніку та зброю для фронту, а й фінансує виробництво необхідних у військах модулів – командно-штабних пунктів, пересувних майстерень, шиномонтажів та побутових комплексів

Унікальна техніка, яку не виготовляє більше ніхто: зовні вагончики – ніби схожі, але всередині кожного – різне «начиння», в залежності від призначення.

Ольга СОКОЛОВА**...І НЕ ЗАБУТИ ПРО КАВОВАРКУ**

Усе це виробляють українські підприємства в різних містах. Сума, введена у виробництво техніки для ЗСУ від початку повномасштабного вторгнення, вже перевищила 400 млн грн. А обсяги допомоги фронту – це тисячі дронів різних модифікацій, сотні вантажівок, бронемашини, будівельна техніка, боеприпаси і спорядження – перевищують 5 млрд грн.

Як розповідає Порошенко, над розробкою кожного нового модуля працює команда інженерів, логістів та конструкторів. Вони ретельно досліджують потреби військових і особливості роботи в польових умовах. Саме тому кожна одиниця техніки – не тільки функціональна, а й зручна та комфортна для військових. Тут продумують кожну дрібницю – від кавоварки до індивідуального сейфа для речей. Інструменти у пересувних майстернях – нові, техніку обов'язково забезпечують автономним живленням – генераторами чи зарядними станціями, залежно від потреби та умов роботи.

«Деякі ідеї намагаються копіювати інші фонди, деякі з цих проєктів не реалізують більше ніхто в Україні, але

на них дуже чекають наші воїни», – говорить Порошенко. Він показує кожен вагончик – зовні вони ніби схожі. Але всередині – різне начиння, залежно від призначення. Командно-штабні пункти операторів БПЛА оснащені так, щоб можна було планувати та здійснювати розвідку чи атаки.

КОЖЕН ТИЖДЕНЬ 200 ТИСЯЧ ВОЇНІВ МОЖУТЬ ПРИЙНЯТИ ДУШ

Для екіпажів новітніх РЕБ-систем «Ай-Петрі СВ» теж створені всі умови, аби оперативно розгорнути роботу і так само оперативно змінити дислокацію. «Пункти управління «Ай-Петрі» та «Посейдонами» – місце, де виконують свої бойові завдання оператори наших найсучасніших технологічних розробок. Загалом виготовили вже 32 штуки», – говорить Порошенко.

«Це наш знаменитий ПАРМ – пересувна авторемонтна майстерня. Це від першого креслення наших конструкторів зроблено нашою командою. Як і шиномонтаж. Він дає можливість сьогодні не гнати автомобілі для того, щоб «перезвзутися» за 400–500 км, а безпосередньо на лінії фронту будь-які типи шин та коліс ми «перезвзуємо». Сьогодні «зам» по

тилу, механіки просто моляться на це», – говорить Порошенко. Таких майстерень для фронту зробили вже 60, і попит на них – стабільний.

«Шиномонтаж – унікальний проєкт, який дозволяє повертати до життя і швидко перевзувати вантажівки та бойову техніку, зокрема КраЗи, КамАЗи, «Урали» та «Хамві». Загалом виготовили разом із харківськими партнерами 5 штук», – додає Порошенко.

Прально-душові комплекси – абсолютний «хіт» на фронті. Тому їх вже виготовили 165

дивитися, як все виглядає, хочу нагадати – дві пральні машини, дві сушарки, котел, умивальник, півтора куба води, генератор, насос... А 165 одиниць прально-душових комплексів означає, що майже 200 тисяч військовослужбовців щотижнево мають можливість попрали, прийняти душ, забезпечити чистоту, здоров'я і гарний бойовий настрій для того, щоб «мочити» ворога», – не приховує емоцій Порошенко.

Ще один проєкт – мобільна їдальня – створений, щоб забезпечити

«165 одиниць прально-душових комплексів означає, що майже 200 тисяч військовослужбовців щотижнево мають можливість попрали, прийняти душ, забезпечити чистоту, здоров'я і гарний бойовий настрій для того, щоб «мочити» ворога», – не приховує емоцій Порошенко.

одиниць. Тут є баки для води, твердопаливний котел, який швидко нагріває воду, душові точилки, а також пральні і сушильні машини. Струм забезпечує потужний генератор. Такий побутовий бокс за потреби легко перевозити. «Тільки на цю програму ми витратили вже більше 130 млн. Можете по-

гідні умови для солдатів, розроблений на замовлення бійців, які постійно перебувають у польових умовах і повинні часто переїжджати. Загалом виготовили вже 3 таких вагончики.

А мобільних штабних пунктів, які почали робити на прохання військових льотчиків, вже виготовили 6 одиниць. ■

Міністерство оборони України 18 травня запустить електронний кабінет військовозобов'язаного, де можна буде оновити дані – надати номер телефону, електронну пошту та фактичний адресу проживання. Це буде мобільний застосунок, його можна буде завантажити в App Store і в Google Play Market.

■ Беріть приклад!

На Горохівщині пенсіонерка «втерла носа» шахраям

Дурисвіти зателефонували до 73-річної жительки села Софіївка Луцького району й спробували ошелешити стареньку горе-новиною

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Ошуканка збрехала, що донька пенсіонерки скоїла дорожньо-транспортну пригоду, відкупитися від якої, мовляв, можна було б за 30 000 гривень.

Трюк не вдався. Замість викласти суму невідь-кому, пенсіонерка зателефонувала доньці, з'ясувала ситуацію з перших вуст, і такою обачні-

УВАГА!
Не дайте себе ошукати!
НАЙПОШИРЕНІШІ ШАХРАЙСЬКІ СХЕМИ

«ПСЕВДО-БАНКІВСЬКІ ПРАЦІВНИКИ»

НИКОЛИ І НИКОМУ НЕ ПОВІДОМЛЯЙТЕ НОМЕР БАНКІВСЬКОЇ КАРТКИ, ТЕРМІН ЇЇ ДІЇ, ПІН-КОД АБО CVV-КОД

«ВАШ РОДИЧ У БІДІ»

НИКОЛИ І НИКОМУ НЕ ПЕРЕРАХОВУЙТЕ КОШТИ НА ВИМОГУ НЕВИДОМИХ ВАМ ОСІБ

«ІНТЕРНЕТ-ШАХРАЙСТВА»

ПЕРЕДОПЛАТУ ВНОСИТЬ ТІЛЬКИ ПЕРЕВІРЕНИМ ПРОДАВЦЯМ, ІНШИМ ОПЛАЧУЙТЕ ТОВАР ПІСЛЯ ОТРИМАННЯ

Уважно читайте – і не потрапте у капкан до дурисвітів!

стю «втерла носа» шахраям. Працівники відділення поліції №2 (м. Горохів) Луцького

районного управління ГУНП України у Волинській області такі дії вітають і закликають

■ Політична кухня

Топ-5 здобутків Володимира Зеленського на дипломатичному фронті

Після повномасштабного вторгнення Росії Президент України Володимир Зеленський, глава ОП Андрій Єрмак, українські дипломати, народні депутати від партії «Слуга Народу» зробили неможливе – мобілізували безпрецедентно широко світову коаліцію підтримки, і Україна не тільки вистояла на полі бою, а і зберегла фінансову стабільність

Станом на лютий 2024 року 70% українців підтримують зовнішню політику керівництва держави. І це не дивно, успіхи на міжнародній арені важко переоцінити – це і формування проукраїнського альянсу в світі, оборонних коаліцій, угоди про безпекові гарантії з країнами Заходу, старт руху України до ЄС, процеси у міжнародних судах, підготовка до Глобального саміту миру та багато іншого. Президент України Володимир Зеленський вважає, що в зовнішній політиці Україна досягла таких речей, які раніше здавалися майже недосяжними, а головний політичний результат – початок переговорів про членство нашої держави в Євросоюзі.

ЄВРОПЕЙСЬКА ІНТЕГРАЦІЯ

14 грудня Європейська Рада ухвалила історичне рішення про початок переговорів з Україною щодо членства в Європейському Союзі. Президент України Володимир Зеленський назвав цю подію перемогою України та всієї Європи: «Україна буде в ЄС. Ми прийдемо до цього, зокрема, завдяки трансформації нашої держави – внутрішній трансформації, яка абсолютно відповідає інтересам наших людей».

Верховна Рада, Офіс Президента та дипломати

роблять все, щоб наблизити вступ України до Євросоюзу. Офіційно започатковано з Єврокомісією процес оцінки українського законодавства на відповідність законодавству Євросоюзу. Продовжується робота щодо переговорної рамки для України – очікуємо її влітку.

ВІЙСЬКОВА ДОПОМОГА

Якщо перша збройна допомога обмежувалася переважно піхотною зброєю і ми раділи першим Bayraktar та Javelin, то за два з половиною роки Україна розраховує отримати далекобійні ракети ATACMS та винищувачі F-16, які можуть змінити хід цієї війни. Союзни-

(снарядів, військової техніки, пороху і зенітної зброї).

ЕКОНОМІЧНИЙ ФРОНТ

За два роки повномасштабної війни вдалося акумулювати понад \$170 млрд міжнародної допомоги. Не зменшується підтримка західних союзників і в 2024 році. 24 квітня можна вважати історичним днем – обидві палати Конгресу США схвалили виділення допомоги Україні на \$61 млрд. Також країни Євросоюзу взяли на себе зобов'язання щодо довгострокової підтримки України. Рада ЄС та Європейський парламент досягли згоди щодо додаткового пакету допо-

«Наша перемога стане спільною перемогою з усіма нашими партнерами та ЄС», — голова партії «Слуга Народу» Олена Шуляк.

ки України передали нам тисячі одиниць важкого озброєння – танків, РСЗВ, гаубиць та ракет, 80 радянських «Су» та «МіГ», десятки тонн вибухівки, сотні тисяч тонн патронів та одиниць захисного спорядження, тисячі приладів нічного бачення та засобів радіоелектронної боротьби. У межах формату «Рамштайн» західні союзники створили низку коаліцій за різними видами озброєнь: бронетанкової, авіаційної, морської техніки, далекобійного озброєння, артилерії, дронів, ІТ-технологій, боеприпасів, ППО. Крім постачання зброї, партнери долучаються до забезпечення України захисним та гуманітарним обладнанням, тренують та навчають українських військових за кордоном, обмінюються розвідувальною інформацією.

Німецький оборонний гігант Rheinmetall планує побудувати в Україні щонайменше чотири заводи по виробництву озброєння

моги на 50 млрд на чотири роки в рамках програми Ukraine Facility. Тільки в березні 2024 року Україна отримала рекордні \$9 млрд. Ці гроші підуть на фінансування всіх критичних видатків бюджету. \$1,5 млрд від Світового банку будуть спрямовані на соціальні, гуманітарні цілі та відновлення. Завдяки послідовним діям влади та міжнародній підтримці навіть в умовах війни в Україні вдалося підвищити мінімальні зарплати та пенсії.

«Попри війну держава піклується про людей та продовжує виконувати свої зобов'язання. Так було, є і буде, бо людина – найвища цінність в нашій країні», — заявила голова партії «Слуга Народу» Олена Шуляк.

КОНФІСКАЦІЯ РОСІЙСЬКИХ АКТИВІВ. ЩО ОТРИМАЄ УКРАЇНА

«Країни «Сімки» можуть продемонструвати своє лідерство – активи держави-терориста та пов'яза-

усіх до схожої повчальної пильності.

Тим часом черговою жертвою проїдисвітів стала жителька села Доросині Рожищенської територіальної громади Луцького району. Зловмисники «зламали» в неї Телеграм і від її імені стали просити 2000 гривень позики.

На жаль, шахраї таки нажилися на довірливій. Допомогти коштами поспішила її похресниця. Не перепитавши родичку про проблему, вона перерахувала на вказаний номер банківської картки вказану суму.

Правоохоронці закликають діяти в схожих ситуаціях помірковано: телефонувати тому, хто звертається за грошовою допомогою не особисто, а з соціальних мереж.

Не дайте шахраям ошукати себе! ■

Погляд

Леся ВЛАШИНЕЦЬ,
редакторка відділу
інформації газети «Волинь»

Не в хустці спасіння...

Переглядаючи цими днями інтернет-новини, звернула увагу, як соціальними мережами швидко шириться публікація «ПЦУ спростувала міф про те, що жінкам не можна заходити до церкви в штанах і з непокритою головою».

«Немає в нашій Церкві такої заборони. Та й в інших Православних Церквах світу (окрім мп, очевидно) подібних правил, які би забороняли зараз жіноцтву в штанах приходити до храмів, не існує. Для наших священнослужителів важливим є не те, в якому одязі людина приходить до храму, а головне – з якими бажаннями та духовними потребами», – йдеться в ній

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

«О т і добре», – впіймала враз себе на думці, яку ще кілька років тому теж вважала гріховною. Бо, скільки живу, – без хустини не зайшла в храм жодного разу. Ту заборону пам'ятаю ще з дитячих літ, в які не сміла перечити своїй бабусі Євдокії, коли та виймала з шафи найновішу хустку й зав'язувала її на мій голові з таким поважним виглядом, ніби звершувала невмирущий ритуал. «Успадкувала» я його настільки ревно, що мандруючи в чергову європейську столицю, спершу завше возила з собою шарф, знаючи, що на туристичній стежині не обмину собору, костелу чи мечеті.

Така завбачливість була ще й небезпідставною. Ще перед війною на порозі Свято-Успенської Почаївської Лаври довелось не раз стояти в довгезній черзі паломниць, щоб отримати від монаха «головний убір» чи щось схоже на чорну спідницю із засмальцьованим подолом, зайти без якої всередину було неможливо. Однак на порогах закордонних святинь досі не зустріла жодного «духовного» стража, який пильнував би непокриту жіночі голови чи ноги в штанах. Парафіяни, вбрані святково чи «по-дорожньому», однаково щиро звертаються до ликів святих зі своїми радощами й болями, а в години богослужінь насолоджуються молитвами.

Недавно була вражена дійством, прямо протилежним ще одному московському канону – «шукати» в церкві навіть на стихійній дитячий голос. Посередині одного з головних соборів Копенгагена у велике коло стали мами з діточками дошкільного віку. Вони співали пісеньки про Ісуса, грали в свої національні ігри, сідали на підлогу й читали Святе Письмо... Словом, до Бога линули дзвінкий дитячий сміх і відлуння материнського щастя.

Звісно, як куди одягатися – справа особиста, і красива хустина завжди була і буде до лиця всім жінкам світу.

Проте настоятель Свято-Вознесенського храму міста Горохова, отець Андрій Сидор переконаний що не в хустці спасіння, якщо йдеться про похід у церкву.

– Звісно, збираючись у храм, потрібно себе усмиряти стосовно помітного одягу. Наші люди знають церковний етикет, – каже. – Але якщо жінка йде біля церкви без хустини й має бажання помолитися, ніхто не повинен боронити їй заходити всередину.

І про це давно вже сказано в Біблії (Перше послання Петра 3): «Нехай буде прикрасою вашою не зовнішнє – заплітання волосся, золоте вбрання або нарядність в одязі, а потаємна людина серця в нетлінній красі лагідного і мовчазного духу, що дорогоцінне перед Богом».

Лише 685 українських церков офіційно розірвали зв'язки з російською православною церквою від початку великої війни. Це – із більш ніж 8 тисяч, які діяли в Україні станом на кінець лютого 2022 року.

Пульс тижня**Напередодні Великодня загорілась церква**

4 травня об 11:13 до служби 101 надійшло повідомлення про пожежу на даху входу в церкву, що розташована у Луцьку на вулиці Глушець

Соломія МУЗИЧКО

До місця події прибули чергова варта міської 25-ї Державної пожежно-рятувальної частини (дві автоцистерни та автодрабина), а також – підійомник з 1-ї ДПРЧ м.Луцька, фахівці оперативно-координаційного центру ГУ ДСНС області.

Осередок пожежі знаходився ззовні, на дашку входу в церкву, але у храмі створилось задимлення.

На майданчику біля нього був встановлений будівельний підйомний кран з спеціальною платформою для проведення монтажних робіт, отож для оперативної ліквідації пожежі вогнеборці скористались цією конструкцією та подали на гасіння водяний ствол. Працювали в апаратах на стисненому повітрі для захисту від диму.

Пожежа ліквідована об 11:33, для цього довелося провести і розбір будівельних конструкцій на даху над входом в церкву.

На місці події працювали 5 одиниць техніки, в тому числі автодрабина, 10 чоловік особового складу служби 101.

Причина пожежі – порушення правил пожежної безпеки при проведенні монтажних робіт. Потерпілих немає. ■

Під покровом ночі «обчистив» гараж

У Луцьку поліцейські оперативно розкрили крадіжку

Соломія МУЗИЧКО

Невідомий вночі викрав із гаража 52-річної лучанки на 10 тис грн електроінструментів. Про це повідомила власниця приміщення.

Співробітники кримінальної поліції встановили, що крадіжку скоїв 19-річний житель обласного центру.

На місці події також працювали спеціалісти-кінологи із службовим собакою. Викрадені речі поліцейські вилучили.

За фактом крадіжки, вчиненої в умовах воєнного стану, слідчі розпочали кримінальне провадження за ч. 4 ст. 185 Кримінального кодексу України. Санкція статті передбачає від 5 до 8 років позбавлення волі. ■

У Луцькому районі підприємство незаконно видобувало пісок

У результаті цих протиправних дій доквіллю завдано шкоди на суму понад 1,2 мільйона гривень

Василина ТЕРЕН

За процесуального керівництва Луцької окружної прокуратури виконувачу обов'язків директора, головному бухгалтеру та бухгалтеру комунального підприємства однієї з селищних рад Луцького району повідомлено про підозру у вчиненні організованою групою службового підроблення та незаконного видобутку корисних копалин місцевого значення у великому розмірі службовими особами з використанням службового становища (ч. 3 ст. 28, ч. 1 ст. 366, ч. 4 ст. 240 КК України).

За даними слідства, із вересня по грудень 2023 року члени групи без отримання спеціального дозволу на користування надрами та сплати у бюджет відповідних платежів, використовуючи належну підприємству техніку, здійснювали на території селищної ради видобуток піску та доставку його клієнтам.

При цьому вони вносили до офіційних документів відомості щодо використання транспортних засобів комунального підприємства в цілях, що не суперечать зареєстрованим видам його економічної діяльності, та отримували кошти від клієнтів. ■

Особливий випадок**2-річний малюк отруївся невідомою речовиною**

Повідомлення до поліції про смерть хлопчика у Луцьку надійшло 1 травня близько 17-ї години

Соломія МУЗИЧКО

За словами 24-річної матері, вона з сином вдень заснула, а коли прокинулася, виявила його без ознак життя. На місце прибули медики, які, на жаль, підтвердили смерть дитини. Попередня причина – отруєння невідомою речовиною. Поліціанти опитали співмешканця матері – 33-річного чоловіка, який неодноразово притягувався до адміністративної відповідальності.

Призначено ряд додаткових експертиз, зокрема, і для встановлення того, якою саме речовиною отруївся хлопчик.

Як з'ясувалося згодом, родина, де сталася трагедія, перебуває в полі зору соціальних служб, і туди частенько навідується поліція. Того дня, коли сталася біда, представники соцслужби були у помешканні горе-матері.

Foto is сайту pixaba.com.

Чим же завинило це ангеля?

«Молода сім'я періодично вживає алкоголь. Часто до них викликають патрульних поліцейських.»

Зі слів начальника служби у справах дітей Луцької міської ради Федора Шульгана, його працівники нічого підозрілого не побачили: мама була твереза, діти були на місці і мали що їсти.

Сусіди приголомшені смертю маленької дитини. З їхніх слів, молода сім'я пе-

ріодично вживає алкоголь. Часто до них викликають патрульних поліцейських.

У службі у справах дітей кажуть: на контролі сім'я була одразу після народження першої дитини, якій зараз 4 роки.

Як з'ясувалося, в суді вже слухається справа про

Знай наших!**П'ятикласниця з Луцька отримуватиме стипендію Президента України**

Цьогоріч серед 14 найкращих знавців рідної мови – лучанка Марта Ревко

Ніна МИРНА

Щорічно 9 листопада стартує Міжнародний конкурс з української мови імені Петра Яцика. Його проводять у чотири етапи, а переможцям призначають щомісячні стипендії Президента України.

Марта Ревко – учениця 5-го класу Комунального закладу загальної середньої освіти «Луцький лицей № 22 Луцької міської ради» Волин-

ської області. Її учителька – Тетяна Миколаївна Парадовська – за останні кілька років підготувала чотирьох стипендіатів Президента України за результатами міжнародних конкурсів з української мови.

Днями Міністерство освіти і науки України ухвалило рішення про призначення стипендій Президентки України переможцям XXIV Міжнародного конкурсу з української мови імені Петра Яцика.

Відповідний наказ № 592 від 29 квітня 2024 року оприлюднили на сайті МОН. Серед стипендіатів Президента – учні закладів загальної середньої та професійної освіти,

студенти й курсанти закладів вищої освіти. Загалом це 14 осіб, які з 1 вересня 2024 року до 1 вересня 2025-го щомісяця отримуватимуть стипендію.

Стипендіаткою стала й вона лучанка Марта Ревко.

Загалом на виплати переможцям XXIV Міжнародного конкурсу з української мови імені Петра Яцика виділили 398,8 тисячі гривень:

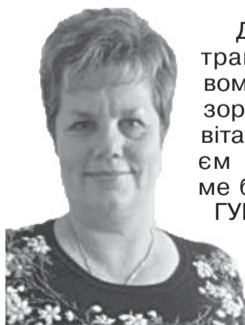
- для учнів закладів загальної середньої освіти – 1 420 гривень на місяць;

- для студентів закладів вищої освіти I-II рівня акредитації, що навчаються за освітньо-кваліфікаційним рівнем

«молодший спеціаліст» або «бакалавр», – 2 870 гривень на місяць;

- для студентів закладів вищої освіти III-IV рівня акредитації, наукових установ, що навчаються за освітньо-кваліфікаційним рівнем «бакалавр», «спеціаліст» або «магістр», – 3 800 гривень на місяць.

Нагадуємо, що перший Міжнародний конкурс з української мови імені Петра Яцика стартував 9 листопада 1999 року. Його мета – сприяти утвердженню статусу і престижу української мови, виховання поваги до культури й традицій українського народу. У конкурсі беруть участь як українці, так і особи інших національностей, які знають українську мову і послуговуються нею. Тож за останні роки кількість учасників інтелектуального змагання сягала 5 млн осіб з-понад 20 країн світу. ■

Вітаємо!

Дев'ятого травня із славом світанкової зорі найщиріші вітання з ювілеєм прийматиме бухгалтерка ГУНП України у Волинській області **Світлана ГЕЛЬ**

ШАНОВНА СВІТЛАНО ПЕТРІВНО!

Ваша щира вдача схожа на весняну, а доброзичлива посмішка завжди чарівна. Ви красиві, мудрі й жіночні, інтелігентні й любов'ю берегині своєї чудової родини. Спілкуючись із вами, хочеться милуватися вашою привітністю, заслуговувати повагою до колег, шануванням друзів. Протягом багатьох років

знаємо вас як професіонала на своєму робочому місці. Цінуємо за товарицькість, людяність, чудове почуття гумору. Словом, хочеться, щоб гарними, наче пелюстки квітів, були побажання на вашу честь із нагоди такого сокровенного свята.

Ми даруємо вам букети нашої поваги. Нехай міцним буде здоров'я, і в промінні щастя розвітає ваша врода. Ми бажаємо почуватися найщасливішою від радісних подій під зорею Божого благословення й сердечно зичимо вам багатоліття в переможній мирній Україні. З роси й води Вам, ювілярко!

З повагою – Ігор БОГОНОС, голова Горохівської районної організації пенсіонерів МВС України у Волинській області «Ветеран» і всі колеги.

Пульс дня**Лучанку судитимуть за вбивство дитини**

Через умисні дії матері немовля не прожило і двох місяців

Наталія МУРАХЕВИЧ, керівник пресслужби обласної прокуратури

За процесуального керівництва прокурорів Луцької окружної прокуратури 19-річний житель Луцька повідомлено про підозру у злісному невиконанні обов'язків по догляду за дитиною, що спричинило тяжкі наслідки (ст. 166 КК України).

Слідство встановило, що, народивши здорову доньку у січні 2024 року, мати умисно систематично її не годувала, не цікавилась здоров'ям та своєчасно не звернулася до медичного закладу для надання допомоги дитині.

Маля померло. Відповідно до висновку судово-медичної експертизи смерть дитини спричинила недостатнє харчування. Вирішується питання про обрання підозрюваній запобіжного заходу. ■

■ Христос воскрес! Воїстину воскрес!

Фото: 14 омбр ім. князя Романа Великого, 2024

«З Господньою підтримкою віримо в Перемогу!»

«Небезпечний, але... такий світлий і радісний...»

Військовослужбовці 14-ї окремої механізованої бригади імені князя Романа Великого, які боронять Україну на Куп'янському напрямку, відзначили свято Великодня

Лія ЛІС

«Великдень у Князівській бригаді... Складний, небезпечний, але... такий світлий і радісний», – зазначили воїни на своїй сторінці фейсбуці і розповіли, як капелан бригади Ігор Бігун

освятив Великодні кошики для всіх підрозділів та привітав побратимів зі Світлим Христовим Воскресінням.

«До речі, про кошики. Попри фронтові умови, креативність наших хлопців і дівчат в їх створенні, погодьтеся, викликає за-

Так хочеться, щоб ці козаки і козачки розказали своїм онукам про Великодень на передовій.

Фото: 14 омбр ім. князя Романа Великого, 2024

Паски – в касках. До сліз...

хоплення!», – наголосили воїни.

Тим часом протягом двох останніх тижнів боїв на Авдіївському напрямку на Донеччині бійці 104-ї окремої механізованої бригади ліквідували 963 російських

мали бойові нагороди.

Як відомо, до складу 100-ї окремої механізованої бригади входять чотири батальйони: Ковельський, Камінь-Каширський, Володимирський та батальйон Луцького району. ■

■ Знай наших!

Ветерана-волонтера нагородили «Хрестом громадянських заслуг»

Такої честі удостоєно відомого у Новолинінську політика і воїна АТО Євгенія Недищука

Алла ЛІСОВА

Стоматолог за професією, пан Євгеній ще до повномасштабної війни пішов служити добровольцем у полк «Азов», має нагороди. З 2022-го активно включився у волонтерський рух. Він не тільки організовує збір всього необхідного для бійців, а й, разом із капеланом Павлом Гаврилюком, доставляє допомогу майже на передову. Цими днями Євгеній Микитович отримав при-

В АТО Євгеній Микитович мав псевдо «Отаман».

ємну інформацію: Всеукраїнське об'єднання «Крайна» (голова – Олександр Сопов) та Всеукраїнська асоціація «Афганці Черно-

биля» (голова – Олександр Рябека) нагородили його «Хрестом громадянських заслуг».

«Це все – завдяки Вашій

Нагорода заслужено знайшла свого Героя.

підтримці і допомозі! Слава Богу! Слава Україні!», – так прокоментував волонтер свою чергову відзнаку, звертаючись до краян. ■

■ Пульс тижня

Назвався працівником банку і «обчистив» жінку на 100 000 гривень

Черговий вид телефонного шахрайства зафіксовано у Новолинінську

Роксолана ВИШНЕВИЧ

1-го травня шахрай зателефонував із невідомого номера до мешканки міста та назвався працівником ПриватБанку. Під приводом збереження грошей на її картках, заволодів коштами в розмірі 99 755 гривень.

До слова, попередньо кошти було взято у кредит та переведено на невідомий рахунок. Вирішується питання про внесення відомостей в ЄРДР за ч. 4 ст. 190 ККУ. Поліція вкотре попереджає бути обачними, не повідомляти CVV/CVC коди своїх карток, а також пароль для входу у додаток Приват24. ■

У Новолинінську почали зводити будинки для ВПО

У квітні 2025 року заплановано здати 104 квартири «під ключ»

Ігор БУГ

У Новолинінську, в 5-му мікрорайоні, з квітня розпочато роботи зі зведення будинків для внутрішньо переміщених осіб. Проект реалізують за грантові кошти Європейського Союзу, які надають через Північну Екологічну Фінансову Корпорацію (НЕФКО). Вартість будівництва становить 7 мільйонів 100 тисяч євро.

Зведуть два будинки на 104 квартири «під ключ». Буде облаштовано укриття та спортивний комплекс, яким зможуть користуватися мешканці всього мікрорайону.

Роботи з будівництва мають завершити у квітні 2025 року. Родини, які втратили житло, зможуть отримати повністю облаштовані домівки з ремонтом та меблями. ■

Поблизу Володимира поліцейські упіймали п'яного на мотоблоці

Чоловік «під мухою» вишивав вулицями Зимного

Ігор БУГ

Володимир-Волинський міський суд оштрафував власника мотоблока марки «Зубр», який їздив напідпитку в Зимнівській громаді, на 17 000 гривень із позбавленням права керування транспортними засобами на один рік.

Як йдеться у постанові суду, 29-го березня по вулиці Миру в селі Зимне чоловік керував мотоблоком з явними ознаками алкогольного сп'яніння. Від проходження огляду на стан алкогольного сп'яніння на місці зупинки транспортного засобу та у закладі охорони здоров'я він відмовився.

Правопорушник у суді визнав свою вину, з протоколом – згідний, щиро розкався, інформує інтернет-видання «Буг».

Суд визнав винуватим чоловіка в скоєнні правопорушення, передбаченого ч. 1 статті 130 КУпАП, призначивши йому 17000 гривень штрафу з річною заборобою керувати транспортними засобами. ■

РЕКЛАМА

ПРИЙМАЄМО ЗАМОВЛЕННЯ НА ЖИВУ ПТИЦЮ. ДОСТАВЛЯЄМО ПО ОБЛАСТІ:

- курчат-бройлерів та м'ясо-яєчних порід;
 - каченят мулард, гусенят, індичат Біг-6;
 - комбікорм, ветаптечки, годівниці, поїлки.
- ЗАМОВЛЕННЯ ЗА ТЕЛ.:**
+380 96 054 68 18, +380 99 561 82 32,
+380 99 245 13 99, +380 95 424 43 11.

КОМБІКОРМ від ВИРОБНИКА

РЕАЛІЗОВУЄМО ЗІ СКЛАДУ В ЛУЦЬКУ:

вул. Конякіна, 2А (навпроти колишнього шовкового комбінату).

РЕКЛАМА

РОЗШУКУЄМО ПРАЦІВНИКІВ!

СТО у Луцьку запрошує на роботу автослюсаря та автоелектрика. **Заробітна плата - 20 000-30 000 грн.** Деталі за телефоном +380508220531

Актуальне інтерв'ю

«Як ми з дружиною маємо сприймати той факт, що наші двоє синів і онук воюють, а своїх багато хто заховав?»

Закінчення. Початок – на с. 1

Алла ЛІСОВА, Ігор ЛІСОВИЙ

Життя родини після цього різко змінилося?

– Важко було... (Леонід Васильович на хвилину перестає розмовляти, швиденько витирає сльозу, зітхнув. – Авт.). Не хотілося ні з ким розмовляти, нікого бачити. День минав як день. А вночі напосідали різні думки, і тільки чекаеш ранку – прийшов на телефон «плюс» (це ми так домовлялися, бо, розумієте, що із передової так запросито не порозмовляеш) – значить, все добре і на душі батькам відлягає. Важке було попереду, коли сини, як під кальку, отримали важкі поранення: понівечені обличчя, на тілі по вісімнадцять осколків. Як на це дивитися батькам? Хлопці перебували в Харкові – віддаю належне медикам: професійно їх лікували, поставили на ноги, волонтери забезпечують одягом, продуктами, у госпіталі чисто, охайно. Харків, який рашисти чомусь називають своїм, зараз це прифронтове місто – затишне, прибране, функціонує вся структура. Найголовніше – там лине чиста літературна українська мова.

«ПІСЛЯ НОВИН ПРО БАТАЛЬЙОН «МОНАКО» ВОЇНИ ЗАПИТУЮТЬ: «ТАК ЗА ЩО МИ ВОЮЄМО?»

– Війна внесла корективи у ваші життєві цінності?

– Загалом – ні. Дещо довелось переглянути – повномасштабне вторгнення заставило. Невістка Світлана, дружина Ігоря, уродженка Ленінграда, випровадила на війну двох найрідніших людей, засуджує росіян, не розмовляє з матір'ю і сестрою. Це вже багато про що говорить. Мені самому довелось відмовитися від спілкування з людьми, які щось не догворюють у нинішній ситуації. Гірнична справа свого часу об'єднала мене з людиною із Донбасу, але коли він почав розповідати, як заховав свого 28-річного онука від мобілізації, я йому мовив: «Вибачай, нам нічого про щось з тобою говорити...».

Війна оголила чимало проблем нашого суспільства – треба від ворога країну боронити і паралельно від «сміття» очищатися. От як сприймати мені з дружиною і десяткам тисяч таких, як ми, ситуацію: наші діти воюють, інші – поховали своїх?... А дехто веде зовсім інший спосіб життя. А кілька років тому всі у вишиванках співали про калину, яку будемо підіймати, то коли прийшов час це робити – не всі готові до цього. Вишиванки захищали, для дітей створили батальйони «Монако», «Іспанія»... А де ліпше на підтримку військових?

Віталій важко поранений, Ігор – на передовій, вони діляться зі мною: «Тату, нас тут все розносить від інформації про ухлянтів, втікачів у захід, футболістів, які купують авто за 100 тисяч доларів...» І ось сини мого, внук, їхні побратими – 12 днів перебувають на передку, на один день відходять у тил, щоб помитися, форму випрати, відіспатися. Один день! І знову – на два тижні в окопи, їх замінити ніким. Як таке можна було допустити владі, професійним військовим? Як тим із батальйону

Віталій Гочачко – у бойовій обстановці.

Один із неординарних фронтових моментів – батько і син (Леонід і Ігор) зустрілися на фронті.

«Монако» жити далі, своїх дітей виховувати? І що будуть відповідати після перемоги на запитання: «А ти воював?» Хлопці з передової кажуть, що це не тільки злиття, але й деморалізація, і щоразу гостріше виникає у них запитання: «Так за що ми воюємо?».

– **Чому так сталося: одні без роздумів стають на захист держави, інші «подаються» в ухлянти?»**

– У кожній українській родині повинен бути становий хребет. У повсякденні він ніби не проявляється. Коли ж приходить година важких випробувань – тоді й все видно. На щастя, у мільйонів українців він виявився міцним. Обурення в мене і в

людей викликає оголена війною корупція і «відмазка» від служби, читай, зрада. Винна і влада: через піроку зраду, а вона втрачала комунікацію з народом, багато чого пішло не так. Невже про індустрію ухлянтів, індустрію оцих втікачів зверху не знають, ніхто не бачить, особливо, створення відповідних ланцюжків на Закарпатті? Це ж десятки тисяч втікачів! Хлопчину чи дядька заплкав в бус і везуть у військомат, і вся преса гуде. Але чомусь тут мовчанка. Я маю право не розмовляти з втікачами, зневажати їх. Діє сайт «Миротворець», куди вносять прізвища зрадників України. Відстоюю думку

про створення сайту «Ганьба України» чи «Воші України» – туди вносити так званих ухлянтів, термін для них придумали такий м'який, нейтральний. Уваляете, прізвища яких високопосадовців там засвітаються! І користі державі він приніс би чимало, а про перегляди я вже не говорю – вони були б мільйонні.

«І У ВУГІЛЬНІЙ ГАЛУЗІ ПОТРІБНА ПОЛІТИЧНА ВОЛЯ»

– **Леоніде Васильовичу, наскільки можливо, повернемося у тиліові будні. Ви багато років працює і досвіду віддали вугільній галузі держави і Волині. У нашому краї ще її реально відродити?**

– Кілька років тому мене викликали у Міністерство енергетики, де пропонували роботу керівника державного підприємства «Волиньвугілля». Моя пропозиція була чітка і зрозуміла: закриття діючих шахт, реальний соціальний пакет для тих, кому рік-два до пенсії, кошти, тоді ще 750 млн. гривень, направляються на добудову шахти № 10 і працевлаштовано 2200 людей, добовий видобуток палива – 1000 тонн. Мені сказали, що подумайте, бо потрібне політичне рішення. Його приймають, на жаль, до сьогодні. Зараз видобуток вугілля на шахті «Бужанській» за добу – кілька десятків тонн, і утримання апарату ДП «Волиньвугілля» у цій ситуації взагалі важко коментувати. Хоча душа і серце болять – сорок два роки трудового стажу все-таки.

Кілька років тому всі у вишиванках співали про калину, яку будемо підіймати, то коли прийшов час це робити – не всі готові до цього. Вишиванки заховали, для дітей створили батальйони «Монако», «Іспанія»...

– Як у Ваші роки зберігати спортивну форму та енергійність?

– Знаєте, який графік роботи у мене був? 24 години на добу! Але не палю і не палив цигарок ніколи, не вживав спиртного, у юнацькі роки серйозно займався спортом. Зараз кожен день стараюся чим більше ходити пішки, влітку, восени кожного дня обов'язково покосити. Хто бажає, приєднуйтеся до такого графіка.

– **У чому ще знаходите розраду?**

– У спілкуванні з родиною, друзями, в огляді й аналізі інформації з фронту, багато читав і зараз читаю книги. По можливості мандрую тільки Україною і щоразу відкриваю, яка наша земля красива й неймовірна. Обов'язково ночуємо в наметі. Нещодавно з другом, хоча він – це окрема історія – людина без відповідної освіти – має сім магазинів, три виробничих підприємств, у літньому віці пішов добровольцем на фронт, і тільки поранення привело до демобілізації. Ми з ним побували у Холодному Яру, Суботові, Чигирині. Часто ось так ввечері дивився на зоряне небо і мовив до себе: «Боже, яка гарна Україна! За неї треба боротися, щоб подвиг нинішнього покоління не був зведений нанівець».

– **P.S. На запитання: «Як наша влада (за 12-бальною шкалою) ставиться до родин військовослужбовців?», Леонід Гочачко відповідає:**

– **Я у влади нічого не прошу і, практично, з нею не спілкуюся. Тому мені й важко виставляти якісь оцінки.**

* – Матеріал підготовлений завдяки фінансовій підтримці Української Асоціації Медіа Бізнесу за гроші «Німецького Фонду Маршалла з США» та «Українського Медіа Фонду».

Завтра зустрінемо разом!

«Сьогодні головним знаряддям праці нашого механізатора є не зубило й молоток, а – комп'ютер»

Нинішнього співрозмовника газети «Волинь» в аграрних колах Волинського краю особливо представляти не треба. Кілька десятиліть тому він прийняв під своє керівництво доволі сильне сільськогосподарське підприємство – СГТОВ «Лище» з однойменного прилуцького села. А ще Святослав Карбовський – переможець премії «Люди року. Волинь» в номінації «Аграрій року»

АНКЕТА ЧИТАЧА «ВОЛИНЬ»:

- 1. Прізвище, ім'я, по батькові, професія, посада...** Карбовський Святослав Євгенович, директор сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Лище», заслужений працівник сільського господарства України.
- 2. З газетою «Волинь» я... вважайте, –** ще зі шкільних років. Тато завжди передплачував «Радянську Волинь». Вона була ніби настільною книгою, бо виходила чи не щодня. Я читав те, що мене цікавило. Все в ній було. А вже, коли почав працювати, став цікавитися життям області. Зараз у господарстві також «Волинь» передплачуємо. Десь читаю, десь переглядаю. Люди все більше користуються електронними версіями.
- 3. Посівна 2024 року – це...** для мене – буденна справа. З осені починаємо готуватися до нового сезону, акумулюємо для цього кошти. Ми все купуємо завчасно. Коли приходить весна, то не думаємо, де взяти паливе чи посівний матеріал. У нас усє є.
- 4. Щоб успішно господарювати у нинішніх умовах...** На цей момент, допоки був закритий кордон із Польщею й порти перестали працювати, ми приділили більшу увагу тваринництву. На молоко і м'ясо сьогодні є попит. Хоча і проблем зі збутом зерна в нас, як таких, не було. Ми виростили торік хороший врожай: більше 90 центнерів, якщо з кукурудзою, то – по 100,3 з кожного гектара. Собівартість зернових по бухгалтерії – трохи більше шести гривень із ПДВ за кілограм, а реалізаційна ціна – 5,60 – 6,60 гривень за кілограм, залежно від якості зерна. Є невелика рентабельність. Молоко також – рентабельне. На яловичину ціни зросли, а на свинину – впали. Якби було тільки одне рослинництво, важко було б кінці з кінцями зводити. Тому й маємо всю зиму стабільне надходження коштів.
- 5. Мене радує...** робота наших тваринників. У господарстві нині – 2060 голів ВРХ, з яких – 700 корів, 9292 кілограми – надій на корову був минулого року. І рекордні 10 тисяч літрів молока ми мали. Таким продуктивним був позаминулий рік, коли почалася війна й усі організувалися. Завдяки тваринництву дотримуюся сівозміни, що є дуже важливо. Ріпак, пшениця чи цукрові буряки лише на четвертий рік потрапляють на те саме поле... Для того,

«Хочу, щоб усі усвідомили, яка необхідна для людей і держави наша праця».

щоб тримати корів, треба в себе обов'язково вирощувати кормові культури, будуть у нас сіно, сінаж, силос. Якщо ми заготовляємо 15 тисяч тонн силосу, 6 тисяч тонн сінажу, 500–600 тонн сіна, то вам ніхто не продасть стільки. На ринку просто нема такої кількості кормів...
6. Нове у виробництві... є звідки в кого започитувати. Якщо вам цікаво, в нас, в Україні, та й за кордоном – достатньо

Тема №1

Провідати поранених воїнів – друзів тата – прийшов і 6-річний Богданчик Харків

Подякувати кожному особисто за захист та обійняти з вірою у Перемогу – з такою метою відвідали поранених воїнів у Луцькому військовому госпіталі жінки полеглих захисників із Мар'янівської громади

Люба ХВАС

До бійців приїхали не з порожніми руками. До світлого свята Великодня привезли паски, солодощі та каву, а також медикаменти та іншу гуманітарну допомогу від селищної ради. Спонсорами акції «Про-

відай пораненого воїна» стали рідні жінки загиблих і померлих воїнів Бужанського округу. Посприяла поїздки також редакція газети «Волинь».

Святковий настрій захисників подарували Євгенія Харків, Валентина Кривов'язова, Марія Заєць, Світлана Мітура, Наталія

Богданчик завзято роздавав величодні гостинці пораненим воїнам.

виставок, семінарів. Та й інтернет дає інформацію на всі смаки.

7. Точне землеробство – найбільш передовою справою на селі. Його елементи в нас є. Це тільки починає розвиватися в нас. На самому початку робиться картографування полів, відтак складається програма внесення норми добрив чи засобів захисту, бо структура поля є неоднорідною. Це ж настільки простіше й легше нам буде працювати. Сьогодні – вже не

стиського округу на фронті – більше ста чоловік воюють, які могли б прийти до нас працювати. Мені розказували, що це – найбільше з нашої сільради, бо тут легше знайти людей.

10. Найчастіше звертаються за допомогою... Переважно – військові. Просять кошти на закупівлю автомобілів, антирадиолокаторів, антидронових рушниць. Зараз у цьому плані стало трохи незручно, бо всі благодійні організації мають іти тільки через благодійні фонди.

З Лищеньського старостинського округу на фронті – більше ста чоловік воюють, які могли б прийти до нас працювати.

той механізатор, що був колись, коли головними знаряддями в його руках були зубило й молоток, а тепер, як бачимо, – комп'ютер, сучасна імпортна техніка.

8. Риси, які мають бути властиві сучасному керівникові господарства... відповідальність і чесність. Перше стосується відповідальності за свою ділянку роботи. Якщо керівник приймає виважені рішення, мусить бути результат. До сказаного я додаю б компетентність або ж знання справи.

9. Чи легко бути керівником на селі? Нелегко, коли щодня слухаеш у потоці новин, що когось привезли «на шиття», там – поховали, там – підірвали... Все це пригнічує. Дехто з моїх працівників забрали на війну, і їх поки що немає, на жаль, ким замінити. Це – дуже складне питання.

Якщо раніше гроші можна було переказати на картку дуже швидко, то зараз банк не пропускає.

Допомагали й допомагаємо, зокрема, 32 окремою батальйону Національної гвардії, 100-й окремих механізованих бригад. Крім того через Всеукраїнську аграрну раду працюємо з благодійним фондом «Збережи Україну!»

11. Коли побачили кадри, як польські пікетувальники висипали українське зерно... Неприємно було. Як усі ми, був зворушений. Кажуть, що зняли блокуди. А знаєте чому? Кордон блокували тому, щоб ми виробляли ліцензії на експорт зерна, а ті, хто в Польщі, переробляв це зерно, сьогодні банкрутують. Тому й почали «плакати», що, мовляв, через одних потерпають інші. Я думаю, що Україна витримала цей тиск.

13. Ви хотіли б, щоб ваші внуки працювали на землі... Мабуть, кожен хоче, щоб їхні нащадки – діти та внуки – продовжили розпочату ним справу. В мене підрастають дві внучки та внук, які поки що вчаться у школі. Думаю, що вони виберуть свій шлях у житті, бо коли примушувати людину до чогось, то вона не буде цього робити з повною віддачею.

14. Ваші життєві плани... В мене – один план, щоб закінчилася війна, і всі наші герої-захисники повернулися додому, щоб на нашій землі настав мир. Ключ до цього – наша згуртованість і допомога всього світу.

Записав Михайло ЛАПКИВ.

Наші захисники варті того, щоб провідувати їх та дякувати їм за мирне небо у нас, на Волині.

вій формі, онук каже, що це – все друзі тата.

«Після повномасштабного вторгнення мій син був поранений», – розповідає Євгенія Харків, – опісля проходила реабілітацію в АТО. Після тривалої хвороби, на жаль, два роки тому відійшов у Вічність. Уже четвертий рік на Сході воює їхній син Віталій. Із бабусею сьогодні – його синочок, 6-річний Богданчик. Він завзято роздає пасочки воїнам у госпіталі, видивляючись у коридорах, хто це – без гостинця. Євгенія Іванівна ділиться, що, зустрічаючи по дорозі чоловіків у військовій формі, онук каже, що це – все друзі тата.

«Після повномасштабного вторгнення мій син був поранений», – розповідає Євгенія Харків, – опісля проходила реабілітацію в АТО. Після тривалої хвороби, на жаль, два роки тому відійшов у Вічність. Уже четвертий рік на Сході воює їхній син Віталій. Із бабусею сьогодні – його синочок, 6-річний Богданчик. Він завзято роздає пасочки воїнам у госпіталі, видивляючись у коридорах, хто це – без гостинця. Євгенія Іванівна ділиться, що, зустрічаючи по дорозі чоловіків у військовій формі, онук каже, що це – все друзі тата.

Приєдналася до поїздки Марія Заєць – дружина померлого воїна Михайла, життя якого рятували тут після поранення. Тож відвідує це відділення жінка з боєм, проте – із бажанням допомогти тим, хто живий.

«Наші захисники варті того, щоб провідувати їх та дякувати їм за мирне небо у нас, на Волині», – підсумовує Євгенія Іванівна.

* – Матеріал підготовлений завдяки фінансовій підтримці Української Асоціації Медіа Бізнесу за гроші «Німецького Фонду Маршалла з США» та «Українського Медіа Фонду».

Богданчик підходить до військових і запитує кожного: «Ти – друг тата?», на що отримує ствердну відповідь і їхні обійми.

Пулс тижня**Жінка народила в автомобілі «швидкої»**

«Вагітність – друга. Початок передчасних пологів», – таке термінове повідомлення отримала бригада екстреної медичної допомоги Ковельського відділення ЕМД на робочий планшет 2 травня в 14:43

Любов ВОЛИНЮК

Після огляду пацієнтки з'ясувалося, що термін її вагітності – приблизно 32-33 тижні. Керівник бригади ухвалив рішення про негайну госпіталізацію!

Під час транспортування пацієнтки полово діяльність стрімко наростала. Санітарний транспорт довелося зупинити і пологи відбулися в салоні автомобіля.

Завдяки злагодженій роботі бригади, в 15:15 жінка народила дівчинку.

Малечі перерізили пуповину, зафіксували кліпсою та приклали жінці до живота. Маму та немовля доставили до профільного закладу охорони здоров'я під нагляд спеціалістів. ■

Підліток заблукав у нічному лісі

Поліцейські оперативно його розшукали та передали батькам, протиправних дій щодо хлопця вчинено не було

Любов ВОЛИНЮК

Близько першої години ночі до поліції із заявою звернулася жителька одного із сіл Старовижівської громади.

Жінка повідомила, що увечері її 15-річний син велосипедом поїхав з дому та не повернувся. Телефон не відповідав, місце перебування хлопця було невідоме.

«На пошуки неповнолітнього одразу ж зорієнтували особовий склад відділення поліції №2 (с. Ратне), відділу поліцейської діяльності №1 (с. Стара Вижівка), громадськість. Завдяки вжитим заходам, хлопця оперативно знайшли в лісі неподалік села. На це знадобилось менше двох годин», – розповів очільник ратнівської поліції Олег Бончак.

Поліцейські ретельно обстежували місцевість. І незабаром хлопець почув звуки автомобілів, крики людей та подав свій голос. Один із місцевих мешканців через воду пройшов до хлопця і перевів його на суху площину назад, де вже його чекали небайдужі.

З'ясувалося, що розшукуваний напередодні ввечері поїхав велосипедом до знайомих у сусіднє село. Повертаючись назад, школяр попрямував через ліс та заблукав у темряві.

«Навколо була вода. Я зупинився. Згодом почув звуки. Мені сказали йти на голос, я так і зробив. Коли вийшов, побачив багато машин, поліцейських, інших людей та батьків. Дякую поліції, що врятувала мене, більше такого не повториться», – запевнив юнак. ■

Іноземець намагався відкупитись від поліцейських

На Великдень, під час патрулювання у селі Старовойтове Ковельського району, співробітники сектору реагування патрульної поліції зупинили вантажний автомобіль за порушення Правил дорожнього руху

Любов ВОЛИНЮК

За кермом перебував 47-річний водій-далекобійник, громадянин Республіки Польща. Аби уникнути адміністративної відповідальності за скоєне правопорушення, чоловік надав поліцейським неправомірну вигоду.

Правоохоронці задокументували факт злочину, гроші вилучили. Слідчі внесли відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань. Триває слідство.

Санкція статті передбачає штраф від однієї тисячі до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеження волі на строк від двох до чотирьох років, або позбавлення волі на той самий строк. ■

В Україні залишилося лише три школи, де вивчають російську мову. За даними мовного омбудсмена, до початку війни уроки російської були в 455 тисяч українських школярів, а зараз російську вивчають лише 770 дітей.

З роси і води!**102-річний Петро Баранський мріє повернутися в хор і побачити Перемогу**

Фото: Валентина Січкач

Довгожитель із Любомля пережив голод та Другу світову війну. Вивчився на токаря, працював головою колгоспу, очолював фінвідділи районів, а на схилі літ відкрив у собі... талант – 35 років співав у хорі. Через проблеми зі здоров'ям мусив поставити хобі на паузу. Нині має дві найголовніші мрії – знову заспівати в хорі та дожити до перемоги України над російським агресором

Юлія ОСТАПОВИЧ, ТРК «Аверс»

Народився Петро Баранський у польському селі Варишин Люблінського воєводства. Згодом його сім'я переїхала до України, на Черкащину, якраз у той період, коли там лютував голод.

Петро Гнатович так пригадує ті часи: «Після окупації в колгосп загнали. Я працював у городній бригаді. Пам'ятаю, що люди були голодні, вмирили, не було кому їх навіть хоронити. Ми вижили. Після цього мої батьки ще туди приїхали. Жінка Хрущова у селі за Бугом виступала перед людьми, особливо перед молоддю, щоб їхали сюди, в Україну, бо тут хати готові, все готове, їх чекають. Але того не було. Це все було брехнею».

Із Черкащини на Волинь, розповідає дідусь, ішов пішки кілька тижнів. Разом

Розрада довгожителя – участь у хорі ветеранів «Осіньне золото».

зі знайомим звідти гнали корів, бо в ті часи в таку далеку дорогу гроші, виручені за них, мати при собі було небезпечно. Так він порадив і батькові: «Батько привіз дві корови. Я кажу: не продавай, бо гроші вкрадуть. Тоді банди були. Кажу, що зажену. Він мене перевів через Дніпро. Батько в мене був без руки з Першої світової війни».

Перед війною чоловік встиг вивчитися на токаря. Згодом був призваний в армію, пішов на Другу світову війну. Після її закінчення своє життя пов'язав із фінансами та управлінням. Керував колгоспом у Рожищенському районі. Голову-

вав у Затурцівській сільраді. Там зустрів свою майбутню дружину Софію: «Побачив жіночку, яка була в Німеччині з сестрою і братом. І я прийняв її на роботу, разом працювали, і я одружився з нею».

Після Затурців чоловік працював завідувачем фінвідділу в Шацькому районі. А осіла сім'я в Любомлі, де збудувала дім. Тут Петро Баранський працював директором контори із заготівлі худоби. Разом із дружиною прожили душа в душу понад 50 років. Нажили двох дочок, внуків і правнуків.

Уже на пенсії чоловік захопився співами. Він є ба-

гаторічним учасником народного аматорського хору ветеранів «Осіньне золото». Зізнається, що відвідував співочий колектив на пенсії, щоб не сумувати. Дружина не хотіла, бо там було багато жінок, казала: покинь, нащо воно тобі потрібно? Коли ж допрацював до пенсії, полюбив той хор, співав у ньому 35 літ.

Понад 15 років тому дружини Софії не стало. Діти роз'їхалися далеко. Тож колектив хору – справжня розрада для Петра Гнатовича.

Голова ради ветеранів Любомльської ветеран-

«Майже не пив горілки. Якщо й випивав, то в міру, пару грам для компанії», – пояснив Петро Гнатович.

ської організації України Петро Мохнюк розповідає: «Він хоче співати і хоче, щоб люди були задоволені. Яка мета хору? Щоб ті люди, які пішли на пенсію, зустрілися, поговорили. Багато ж на схилі літ і жінок, і чоловіків полишалися самі. А тут ми зберемося, поспілкуємося, поспіваємо».

Петро Баранський наголосив: секрет його довголіття – в любові до спорту і відсутності шкідливих звичок. «Майже не пив горілки. Якщо й випивав, то в міру, пару грам для компанії», – пояснив Петро Гнатович.

Нині в планах довгожителя – повернутися до хору. Має й заповітну мрію: «Тільки хочу, щоб іще при Україні, при рідній, вільній, прожити трохи...».

– Люблю Україну дуже-дуже», – акцентував волинянин такого поважного віку. ■

Нарешті! «Контрабандні» безпілотники будуть використовувати на фронті

Детективи Територіального управління БЕБ у Волинській області передали 4 безпілотні літальні апарати на потреби 6-го прикордонного Волинського загону Держприкордонслужби України

Любов ВОЛИНЮК

Йдеться про три саморобні квадрокоптери та один безпілотник типу «літачок», якими раніше місцеві мешканці намагалися переправити у Польщу тютюнові вироби без марок акцизного податку.

У рамках кримінальних проваджень БПЛА були вилучені та арештовані. Днями Луцький міськрайонний суд виніс рішення про зняття арешту та передачу літальних апаратів на потреби прикордонників.

Як зазначили прикордонники, їх будуть використовувати для підтримки підрозділів Сил оборони, які виконують завдання в зоні бойових дій. ■

Україна – єдина!

Фото: Ковельська РВА.

Для оздоровлення та евакуації прибуло близько 60 внутрішньо переміщених осіб

У Ковелі зустріли евакуаційний потяг з Донеччини

Напередодні Великодня на Волинь прибув евакуаційний поїзд із Донецької області з громадянами, які вимушено залишили свої домівки

Леся КВІТКА

На вокзалі міста залізничників переселенців зустріли рятувальники, правоохоронці, медики, благодійники, соцпрацівники, а також представники влади: заступниця голови Волинської

облдержадміністрації, директорка департаменту соціальної та ветеранської політики Волинської облдержадміністрації, начальниця Ковельської РВА та її перший заступник.

Одразу після прибуття усі пройшли реєстрацію, отримали медичну допомогу, евакуаційні виплати, а також змогли поспілкуватися з психологами. Їм допомогли перенести речі, надали предмети першої необхідності, зокрема, засоби гігієни, продукти харчування, вручили пасхальні подарунки, а дітям – іграшки.

Для оздоровлення та евакуації прибуло близько 60 внутрішньо переміщених осіб, майже половина з них – діти. ■

РЕКЛАМА

П П БУРМАКА Н.П.
11, 18, 25 травня.

ефективне лікування від
**АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,
ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ,
НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ**

лікування - анонімно www.nadiya.com.ua

м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):
тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,
098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58

Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1
(0472) 63-16-16, 63-25-28

Працюємо за попереднім записом.

■ Проблема

Як Полісся вберегти від сказу диких тварин

У дикій природі людей найчастіше інфікують лисиці та вовки, тому тваринам необхідні брикети-вакцини.

У Камінь-Каширському районі для проведення весняної кампанії з пероральної вакцинації мешканців лісу залучать близько 30 груп, до складу яких увійдуть фахівці Держпродспоживслужби, органів місцевого самоврядування, лісового та мисливського господарств, представники інших спеціалізованих служб. Усі вони пройдуть відповідний інструктаж, після чого за ними закріплять маршрути виконання ветеринарно-санітарних заходів

Богдана КАТЕРИНЧУК

Про це йшлося під час роботи протиепізотичної комісії. За дорученням начальниці районної військової адміністрації Ольги Ващук, засідання провів очільник відділу фінансів, економіки та з питань внутрішнього аудиту РВА Олександр Нікітчук. В онлайн-студіях були керів-

ники територіальних громад. Про алгоритм, організації та практичні питання проведення імунізації диких

тварин поінформував начальник Камінь-Каширського районного управління ГУ Держпродспоживслужби у Волинській області Анатолій Неродик. За його словами, досвід боротьби із захворюванням на сказ показує, що лише пероральна вакцинація гарантує створення імунного фону в диких м'ясоїдних тварин, зокрема лисиць. Її проводять шляхом розповсюдження вакцин різними способами: вруч-

«**Принади – цілком безпечні для людей, навколишнього середовища та інших тварин, але, у разі їх виявлення, прохання не зачіпати, не переміщувати та не руйнувати їх.**

РЕКЛАМА

ну або авіатранспортом. Однак, у зв'язку з воєнним станом, рекомендований наземний розподіл прилад на узліссях, узбіччі доріг, сільськогосподарських угіддях, біля річок тощо.

– Принада має вигляд невеликих брикетів із запахом м'ясо-кісткового борошна, всередині яких – капсула з вакциною, – пояснює Анатолій Спиридонович. – Орієнтовно процес імунізації розпочнемо після Великодня. Він триватиме впродовж 7 днів. За цей час робочі групи мають розкласти принади на заздалегідь визначених територіях. Вакцину підвозитиме автомобіль зі спеціальним обладнанням, яке забезпечуватиме належні умови для її зберігання.

Зазначається, що принади – цілком безпечні для людей, навколишнього середовища та інших тварин, але, у разі їх виявлення, прохання не зачіпати, не переміщувати та не руйнувати їх.

ДОВІДКОВО

Сказ – одна з найнебезпечніших вірусних хвороб, спільних для тварин і людей. Вона вражає центральну нервову систему, супроводжується паралічами. У разі зволікання з наданням кваліфікованої медичної допомоги можливі летальні випадки. В контактний спосіб людей найчастіше інфікують коти й собаки, а в дикій природі – лисиці та вовки. Особливу небезпеку становлять безпритульні тварини. ■

■ Пульс тижня

Нагороду воїна-Героя вручили його батькам

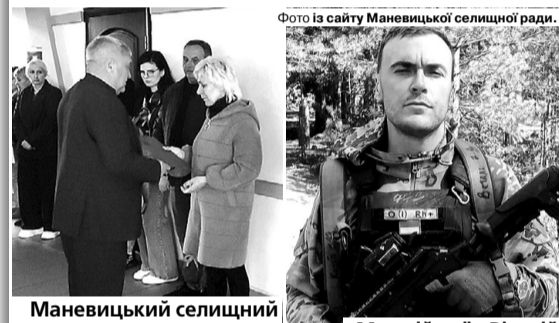
Відповідно до Указу Президента України, за особисту мужність, виявлену у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, самовіддане виконання військового обов'язку, ордена «За мужність» III ступеня Удостоєно (посмертно) солдата Віталія Козей

Богдана КАТЕРИНЧУК

Він став одним з тих, хто віддав своє життя заради України. За звільнення Благодатного торік, 1 жовтня, борець Віталій Козей отримав нагороду «Хрест воїна-героя» I ступеня. А 14 жовтня 2023-го під час виконання бойового завдання на Харківщині він загинув.

Цими днями маневри селищний голова Олександр Гаврилюк і заступник начальника першого відділу Камінь-Каширського районного територіального центру комплектування та соціальної підтримки майор Юрій Мізюк подякували за відвагу і сміливість українського захисника і вручили державну відзнаку батькам Героя – Світлані Миколаївні та Олександрі Петрівні. Відбулася ця подія у присутності колективу Маневрицького ліцею №2, де навчався мужній воїн, який назавжди залишиться тридцятилітнім.

Зі сльозами на очах батьки прийняли нагороду, яка, без сумніву, відтепер буде сімейною реліквією, світлим спомином про їхнього сина. ■

Маневрицький селищний голова Олександр Гаврилюк подякував батькам за сина-Героя.

Мужній воїн Віталій Козей, який віддав життя за Україну.

Начальниця Камінь-Каширської РДА відвідала передові позиції

Ольга Ващук побувала на складному напрямку, де нині тримають оборону наші захисники

Олена ВОЛИНЕЦЬ

«Чим ближче до лінії фронту, тим відчутнішими є жахиття війни, – написала на своїй фейсбук-сторінці Ольга Петрівна. – Чергову поїздку до воїнів планували завчасно, щоб зібрати та передати якнайбільше всього, що допоможе зберегти їхні життя, а водночас – боротися з окупантами.

Напрямок, який тримають хлопці та дівчата, – дуже складний. Маємо їх підтримувати. Тож привезли техніку для бойових підрозділів, необхідні військові та побутові речі... Нехай Бог охороняє наших захисників, допомагає їм. Доземний уклін вам за щоденне «все спокійно». Кожен і кожна з вас – кремень».

Начальниця Камінь-Каширської РДА подякувала своїй незмінній команді за оперативний збір необхідного для бійців та організацію цієї поїздки, висловила захоплення воїнами, які мужньо тримаються всупереч обставинам, у яких вони зараз перебувають. ■

Операція «Нерест» дає «улов»

На Камінь-Каширщині поліцейські офіцери громади спіймали браконьєра

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Цими днями під час відпрацювання правоохоронці між селами Верхи та Карпилівка викрили 25-річного місцевого мешканця, який здійснював незаконний вилов риби на меліоративній канаві. Чоловік робив це забороненим знаряддям – сіткою з металевим каркасом. Усю рибу (щуки, в'юни, ретани звичайні) та заборонене знаряддя вилучили й направили на відповідальне зберігання.

За цим фактом слідчі внесли відомості за ч.1 ст.249 Кримінального кодексу України. Триває слідство. ■

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

E-mail: reklama.volyn@gmail.com

Тел.: (0332) 78-07-70, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 – Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp.

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – **50 грн** за одне найменування + **20 грн**, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **100 грн** за одну публікацію + **20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про послуги – **100 грн + 20 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою, + **25 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу – **50 грн**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

АВТОРИНОК

● Куплю мотоцикл ІЖ Юпітер-2 або Іж Плана-Спорт. Можна не на ходу. Тел. 063 866 81 76.

СЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

● Продам грабарку польську на 4 колеса та доільний апарат «Бурьонка» в хорошому стані. Тел.: 050 206 46 69, 098 402 07 47.
● Продам трактори Т-25, Т-40. В хорошому робочому стані, недорого. Можлива доставка. Тел. 0663805882.
● Продам трактори ЮМЗ, МТЗ. В хорошому робочому стані, недорого. Можлива доставка. Тел. 0968048733.

РІЗНЕ

● Продам жом, торфобрікет, щебінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.

● Продам жом, торфобрікет, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.

● Продам цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), торфобрікет, пісок, щебінь, відсів, керамзит, глину, чорнозем. Доставка. Надаю послуги мініавантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

● Куплю будь-яку будівлю з червоної цегли під розбір. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

● Виготовляємо та продаємо кольорові металеві штахети шириною **10, 11 та 13 см. Великий вибір кольорів – матові, глянцеві, під золотий та темний дуб; парпети на фундамент, шапки на стовпчики. Тел.: 096 129 25 88, 050 644 68 40.**

● Виготовляємо труби різних діаметрів – від 80 до 300 мм до котлів, буржуйок, камінів і теплиць. З чорного та оцинкованого металу товщиною 0,5 мм, коліна 45° та 90°. Ціни виробника. Швидко та якісно. Тел.: 096 129 25 88, 050 644 68 40.

● Продаю два односпальних ліжка і тумбочки до них (Німеччина), трюмо, кольоровий телевизор «Електрон 67ТЦ» і тумбочку під нього. Тел. 050 197 50 20.

ПОСЛУГИ

● Ремонтно-будівельні роботи, кладка плитки, блоків, цегли. Робимо дахи. Тел.: 067 361 39 18, 050 975 72 11.

ЧЕКАЮ НА ТЕБЕ ♥

● Пенсіонер бажає познайомитись для створення сім'ї із невисокою порядною жінкою, що погодиться на переїзд. Тел. 096 107 78 92.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

● Загублений атестат про закінчення повної за-

гальної середньої освіти (серія МРАС № 00314), виданий 26 червня 1997 р. Батумською загальноосвітньою школою № 3 на ім'я Телеватюк Ірина Володимирівна, вважати недійсним.

● Загублене свідоцтво № 740-р/2 про право власності на квартиру за адресою: м. Луцьк, вул. Наливайка, 2/72, видане Луцькою міською радою, згідно з розпорядженням від 17.08.2006 р. на ім'я Каленик Віра Андріївна, вважати недійсним.

● Загублений атестат про середню освіту (серія ВС № 21474696), виданий Луцькою загальноосвітньою школою № 25 I–III ступенів 21 червня 2003 р. на ім'я Шилук Олександр Володимирович, вважати недійсним.

● Загублене посвідчення дитини з багатодітної сім'ї, видане 9 квітня 2019 р. відділом сім'ї, молоді та спорту Бердянської міської ради Запорізької області на ім'я Первушин Давид Володимирович, вважати недійсним.

● Загублене посвідчення дитини з багатодітної сім'ї, видане 9 квітня 2019 р. відділом сім'ї, молоді та спорту Бердянської міської ради Запорізької області на ім'я Первушина Любов Володимирівна, вважати недійсним.

● Загублену чіп-карту до цифрового топографа UD0000005JG3000, дійсну до 05.11.2024 р., видану ДП «ДержавтотрансНДІ-проект» на ім'я Сенокочук Богдан Олександрович, вважати недійсним.

Колесо історії

У Головному штабі УПА Олексія Шума називали: «Дзеркало і душа армії». Про його подвиги треба писати книги і знімати фільми

Микола МИХАЛЕВИЧ, завідувач Кортеліського історичного музею

Повстанці командира «Вовчака» знищили на Волині друга Гітлера

Так 28 березня 1943 року розпочала бойову діяльність одна з перших повстанських сотень «Стохід».

Як згадували побратими Олексія, він був скромним і мовчазним, але відважним і рішучим командиром. Сотня активно воювала на Ковельщині й незабаром перетворилася на курінь, а її командир «Вовчак» став знаменитим після того, як йому вдалося знищити соратника Адольфа Гітлера, керівника штабу штурмових загонів СА (Sturmabteilung SA) Віктора Лютце.

Цей генерал і затятий нацист спеціально приїхав на Волинь, щоб зайнятися ліквідацією українського спротиву. Після отримання такої звістки від розвідників, «Вовчак» негайно зібрав підлеглих командирів і доповів про план операції та завдання кожного підрозділу.

Загин повстанців під командуванням Шума 15 травня 1943-го року зробив засідку на дорозі Ковель – Брест між селами Секунь і Буцинь. За свідченням одного з учасників того бою, «Крилатого», стрільці завчасно зайняли зручні позиції і терпляче вичікували, аж поки на дорозі не з'явилися мотоцикли, а за ними – велика колона з вісімнадцяти автомобілів, переповнених есесівцями.

«Застрочили кулемети, заджили кулі й посеред дороги вибухнула в'язка гранат, підкидаючи догори уламки авто, зброї, людей. Німці билися завзято, але перемога була за командиром

Фото В'ячеслава ГАЛІЄВСЬКОГО.

Пам'ятник на могилі Олексія Шума-«Вовчака» у Жашковичах оплатила колишня зв'язкова УПА «Василина», яка виїхала в Канаду. Подейкують, що їх пов'язували ніжні почуття...

«Олексія Шума похоронили у селі Жашковичі Іваничівського району. Його могила збереглася, тому що навіть комуністи не посміли її знищити.»

«Вовчаком». Побачивши, що Лютце впав, поцілений в голову, він вважав головний бій закінченим і наказав відступати».

В результаті вдалої засідки і короткого, але запеклого бою, було ліквідовано шефа німецьких штурмовиків генерала Лютце разом із його штабом. Не врятувала гене-

рала і посилена охорона з бронетехнікою.

Цікаво, що в Німеччині газети надрукували траурні повідомлення, що цей високопосадовець загинув в автомобільній катастрофі. На прощальній церемонії у Берліні був присутній і виступив із промовою Гітлер. А вже саме він призначив Лют-

це в 1934 році, після партійної «чистки», керувати чотирьохсоттисячною партійною армією СА. У повстанській пресі цю переможну операцію було оголошено відплатою нацистам за знищення польського села Кортеліси, де було вбито 2875 його жителів, з них – 1620 дітей.

За успішні бойові дії і талант організатора, Олексій Шум у серпні 1943-го був призначений командиром загону «Озеро» з кількох куренів, і водночас, заступником командира військової округи «Турів» Юрія Стельмашука «Рудого».

ТІЛЬКИ В ОДНОМУ БОЮ ПІД РАДОВИЧАМИ ЗНИЩИЛИ 208 ФАШИСТІВ

Незабаром «Вовчаку» довелося показати свій військовий талант у бою під Радовичами Турійського району. Він став найбільшим між українськими повстанцями та німецькими окупантами.

У ніч на 7 вересня 9 повстанських сотень загону «Озеро» під командуванням «Вовчака» зосередились біля села Радовичі, щоб напасти на польську колонію Засмики, звідки постійно відбувалися напади на українські села. Але обставини склалися так, що замість поляків воювати довелося з німцями.

Вранці на сотню Байди, яка блокувала шлях Ковель – Радовичі, напав німецький підрозділ, що їхав грабувати навколишні села. Повстанці зустріли його дружним вогнем та знищили декілька автомобілів, але німці, маючи чисельну перевагу, посунули вперед. Сотня Байди змушена була відступати. Йй на допомогу «Вовчак» відправив сотню Кубика. Німецький наступ захлинувся, і вороги почали втікати. Повстанці їх переслідували, частину окупантів захопили в полон.

Витяг із книги Миколи Гордієнка «З рейдів УПА»: «Забравши полонених і ранених німців командир Байда відійшов у напрямку Свирина, сотня Кубика збирала трофеї і шукала за своїми раненими і вбитими. Вечором почався допит полонених, німці відповідали на всі поставлені питання: – Так, вони з «вермахту», майже рік школились біля Гамбургу. Переважно молодь від 17-ти до 25-ти років. Після вишколу були на східному фронті, сюди привезені для відпочинку. Годували непогано, але «майн, Гот!» – Україна ж така багата! В Ортскомендатурі сказали, що годували б їх ще краще, якби не «партизани», якщо хочемо щось кращого, то можемо собі забрати на селах. Нас зібралось 420 по масло, яйця, сало, хліб. Може вислали б до Німеччини трохи. Там люблять діставати пакунки з України. Хто думав, що тут можуть бути «партизани».

Наступного дня нім-

ці розпочали наступ на багато більшими силами, але повстанці були до цього готові, Олексія Шум наказав усім сотням зайняти зручні позиції та підготуватися до оборони. Вже на початку бою влучним гарматним пострілом було спалено німецьку танкетку, а піхоту примусили залагти кулеметним вогнем. Але тут на допомогу гітлерівцям підійшов бронепоезд і стрільці були змушені відступати під гарматним обстрілом. Гітлерівці знову рушили вперед, але коли вони відійшли трохи далі від залізниці, то потрапили під снаряди зі свого власного панцирника. Шум вирішив наступати.

Пішли в наступ, німецький спротив було зламано і ліве крило завзято гнало відступаючих фріців. Вогонь був такий сильний, що німці на полі лишали своїх ранених без жодної допомоги. Становища, в яких недавно були німці, виглядали жахливо: трупи, уламки зброї, шоломи і воронка біля воронки, вириті німецьким броньовиком».

Бій тривав аж до сутінок, німці з великими втратами змушені були втікати. У Ковелі почалася паніка через чутку, що нібито повстанці йдуть до міста, його гарнізон почав готуватись до оборони.

9 вересня гітлерівці великими силами знову вирушили на Радовичі, але тільки для того, щоб забрати побитих. Після невеликої перестрілки, вони забрали трупи і поспішно рушили на Ковель. Пізніше розвідка повідомила, що німці лише вбитими втратили 208 чоловік. З нашого боку загинуло 16 хоробріх юнаків. Цей бій додав впевненості повстанцям, а також – чималі трофеї.

В листопаді 1943 року Олексія Шума призначають шефом військового штабу округи «Турів». Він багато зробив для зміцнення боєздатності підлеглих загонів, але з наближенням фронту становище різко погіршилось. Частина повстанців мала відійти з Волині у Карпати. 20 березня 1944-го загін «Вовчака» наштовхнувся на німецький підрозділ біля села Луковичі, під час перестрілки командир загинув від ворожої кулі.

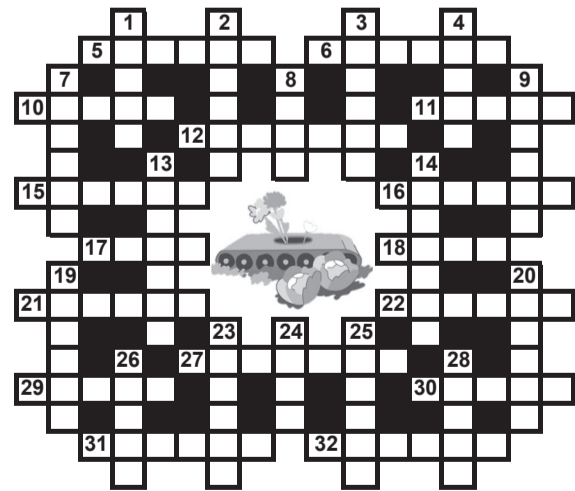
Олексія Шума похоронили у селі Жашковичі Іваничівського району. Його могила збереглася, тому що навіть комуністи не посміли її знищити. На честь героя Головна команда УПА назвала його іменем 4-ту бригаду військової округи «Завихвост».

Доля сім'ї Олексія Шума також склалася трагічно. Брат Микола утопився при переході річки Західний Буг у 1939 році. Інші рідні були репресовані і вивезені в Сибір. До рідного краю повернулася тільки старша сестра Наталка з сином... ■

Кросворд

Склала **Надія ЗОЗУЛЯ, місто Луцьк.**

«БУДЕМО ЖИТИ!»

ПО ГОРИЗОНТАЛІ:

5. Плавучий міст. 6. Круте зниження літака по гвинтовій траєкторії. 10. Неволя військового. 11. У зловісному списку гітлерівських таборів смерті значився і цей. 12. Тактичне з'єднання військ. 15. Боєприпас для зброї. 16. Ворожа орда. 17. Земляна споруда, що є укриттям від вогню, вогневою позицією та місцем спостереження за ворогом для одного бійця або підрозділу. 18. Бог війни у грецькій міфології. 21. Військове звання, встановлене в СРСР у 1935 році. 22. Один із організаторів партизанського руху в Україні. 27. Лікарня при військовій частині. 29. Його піднімають за перемогу ветерани всіх воєн. 30. План місцевості. 31. Футляр для пістолета. 32. У Збройних силах України цьому військовому званню відповідає «молодший сержант».

ПО ВЕРТИКАЛІ:

1. Наплічний знак військовослужбовця. 2. Героїчний вчинок. 3. Поема Олександра Богачука про трагедію волинського села Кортеліси, спаленого фашистами, – «... землі». 4. Жанр твору Павла Загребельного «Європа 45». 7. І рядовий, і генерал на війні. 8. Засіб переправи через річку. 9. Запалювальна суміш для авіабомб. 13.

Один із авторів архітектурно-скульптурного комплексу «Музею війни» у Києві, який до липня 2015 року мав назву «Український державний музей Великої Вітчизняної війни 1941–1945 років». 14. Той, хто любить і захищає свою Батьківщину. 20. Літальний безкрилий апарат. 23. Звіт військового. 24. Французький авіаційний кулемет часів Другої світо-

вої війни. 25. Ще у розпал Холодної війни цей президент США назвав Радянський Союз «імперією зла». 26. Український актор і режисер, постановник фільму «У бій ідуть тільки «старіки», в якому прозвучала фраза: «Будемо жити!». 28. Урочиста демонстрація військової техніки.

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД ВІД 1 ТРАВНЯ:

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 5. Вітар. 6. Дніпро. 9. Капелан. 11. Понтій. 12. Пасхал. 16. Крашанкар. 18. Хорал. 19. Паска. 20. Мотив. 21. Авгар. 24. Ікона. 25. Келих. 26. Великдень. 30. Мойсей. 33. Каділо. 34. Богомаз. 35. Нектар. 36. Кантор.
ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Біблія. 2. Лазар. 3. Янтар. 4. Тропар. 7. Весна. 8. Жовток. 10. Гаївка. 13. Пресвітер. 14. Магдаліна. 15. Мадонна. 17. Назарет. 22. Скором. 23. Цибуля. 27. Кагор. 28. Четвер. 29. Пастор. 31. Роман. 32. Ладан. ■

Спорт

Фото із сайту dynamo.kiev.ua.

Прізвища гравців цієї команди знали напам'ять усі прихильники «три мільйонів» – від великого міста до найвіддаленішого села України.

Як склалася доля «інопланетян» із «Динамо»-86

Яремчук програв мільйон доларів, Чанов будував дороги, а Рац продав хімію...

Любомир ЛУКАНЮК

2 травня 1986 року київське «Динамо» вдруге у своїй історії здобуло Кубок володарів кубків. У фінальному матчі українці розгромили мадридський «Атлетіко» – 3:0. Голи забили Заваров, Блохін і Євтушенко. Ту гру команди Валерія Лобановського закордонні ЗМІ назвали інопланетною.

Видання **nv.ua** розповіло, як склалася доля тріумфаторів Кубка кубків-1986.

Віктор Чанов. Після завершення кар'єри зайнявся бізнесом. Був президентом великої компанії, яка займалася будівництвом доріг. Помер 2017 року, причиною смерті називали побутову травму (у п'яному вигляді звалився зі сходів із другого поверху свого будинку і скрутив собі в'язи. – **Ред.**).

Сергій Балтача. Довгий час живе в Лондоні, працюючи тренером у клубних академіях. Його дочка Олена стала найкращою тенісисткою Великої Британії, але померла в 30 років від раку

ЯКИЙ РАХУНОК?

Українська Прем'єр-ліга. Результати матчів 27 туру: «Олександрія» – «Рух Львів» – 2:2, «Оболонь» – ЛНЗ «Черкаси» – 1:0, «Металіст 1925» – «Ворскла» – 3:2, «Полісся» – «Зоря» – 1:1, «Динамо» – «Колос» – 5:0, «Шахтар» – «Чорноморець» – 3:0, «Дніпро-1» – «Кривбас» – 1:0, «Верес» – «Минай» – 3:1.

№	Команда	І	В	Н	П	З:П	О
1.	«Шахтар» (Донецьк)	27	21	4	2	61:21	67
2.	«Динамо» (Київ)	27	20	3	4	67:25	63
3.	«Кривбас» (Кривий Ріг)	27	16	6	5	47:26	54
4.	«Дніпро-1» (Дніпро)	27	13	9	5	37:25	48
5.	«Рух Львів» (Львів)	27	11	12	4	41:29	45
6.	«Полісся» (Житомир)	27	12	7	8	33:27	43
7.	«ЛНЗ Черкаси» (Черкаси)	27	8	8	11	25:32	32
8.	«Ворскла» (Полтава)	27	8	6	13	25:41	30
9.	«Колос» (Ковалівка)	26	6	11	9	18:24	29
10.	«Чорноморець» (Одеса)	27	9	2	16	35:43	29
11.	«Зоря» (Луганськ)	26	6	10	10	26:33	28
12.	«Олександрія» (Олександрія)	27	6	9	12	24:36	27
13.	«Оболонь» (Київ)	27	5	10	12	17:35	25
14.	«Верес» (Рівне)	27	5	8	14	26:42	23
15.	«Металіст 1925» (Харків)	27	5	7	15	28:49	22
16.	«Минай» (Минай)	27	3	10	14	21:43	19

У списку бомбардирів лідирує 22-річний форвард київського «Динамо» Владислав Ванат, який забив 13 голів (один – із пенальті).

«**Олександр Заваров виграв із італійським «Ювентусом» Кубок УЄФА-1990.**»

печінки.

Анатолій Дем'яненко. Працював тренером, зокрема і луцької «Волині», а з київським «Динамо» виграв чемпіонат України. З узбецьким «Насафом» переміг в азіяському аналозі Ліги Європи.

Олег Кузнєцов. Успішно виступав у Шотландії за «Рейнджерс». Довгі роки очолював юнацьку збірну України. Його дочка Катерина стала відомою кіноактрисою.

Павло Яковенко. Тривалий час працював

із молодіжною збірною, відкрив Україні Олександра Алієва та Артема Мілевського. Останнім його клубом була київська «Оболонь» у 2021 році.

Володимир Безсонов. Працював головним тренером таких клубів, як «Зоря», «Дніпро». Також входив до селекційної служби «Динамо». Його дочка Анна Безсонова – знаменита гімнастка, дворазова бронзова призерка Олімпійських ігор.

Василь Рац. Будучи етнічним угорцем, після розвалу СРСР перебрався до Будапешта, де зайнявся бізнесом. Заснував фірму «Рац і сини», що випускає побутову хімію. Працює у футбольній академії Мункач (Закарпатська область).

Андрій Баль. Був тренером «Ворскли» і «Чорноморця», але головних успіхів домогся у збірній, допомагаючи Блохину. У серпні 2014 року помер просто на полі під час матчу ветеранів – відірвався тромб.

Іван Яремчук. Догравав у нижчих лігах Німеччини, де приохотився до казино. Програв усе зароблене за кар'єру – майже 1 млн доларів.

Олександр Заваров. У 1988-му перейшов у «Ювентус» за рекордні тоді для вітчизняного футболу 5 млн доларів. Виграв з італійцями Кубок УЄФА-1990. Входить до тренерського штабу збірної України, вивів національну команду на один матч як в.о.

Ігор Беланов. За відмінну гру 1986 року отримав «Золотий м'яч» – приз найкращому футболісту Європи. Завершивши кар'єру, відкрив у рідній Одесі футбольну школу свого імені.

Вадим Євтушенко. Грав у Швеції, де прожив майже 20 років. Повернувшись, працював у штабі збірної України за Михайличенка, потім – експертом на ТБ.

Олег Блохін. Володар «Золотого м'яча-1975» став найуспішнішим тренером в історії збірної України, вівши її до чвертьфіналу ЧС-2006. Також був тренером київського «Динамо». Лікарі врятували Блохіну життя, виявивши тромб сонної артерії і його вчасно прооперували. ■

Увага, конкурс!

Фотоколаж із сайту volyn.com.ua.

Здобути «золото» Євро-1988 команді Валерія Лобановського завадили «летючі голландці» на чолі з їхнім капітаном Руудом Гуллітом.

Рууд Гулліт образю Лобановського заплутав карти для наших читачів

Пригадуєте цього голландця суринамського походження, який ударом головою, на якій красувались колоритні косички-дреди, відкрив рахунок у фінальному матчі Євро-1988 СРСР – Нідерланди – 0:2?

Грицько ГАРБУЗ

Потім ще був фантастичним удар зльоту Марка ван Бастена, який пробив із неймовірно гострого кута Рината Дасаєва. Але саме перший гол Гулліта і надломив радянську команду, тому ми його й назвали образю для найвеличнішого тренера з футболу на пострадянському просторі Валерія Лобановського.

А питання звучало так:

«ГРНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» – 12 (2024)

Нині у мирній Європі – час вирішальних єврокубкових футбольних баталій. Саме «пілка ножна» (з польської) і надихнула на це запитання про відому всім книгу. У повній її назві присутні дві посади, які є у кожному спортивному клубі (одна – переважно вибрана). А в скороченій – можна знайти і тих, хто поклоняється «червоному птаху», і навіть «червоних дияволів», і майже повне прізвище колоритного кривдника Валерія Лобановського, і одне з найфутбольніших міст світу (якщо поміняти місцями одну літеру на іншу й порядок їх розташування в слові), і початок назви найзапеклішої в світі клубної битви...

Що за книга захована у гранатобузі?

Після оголошення прізвища Гулліт, переконаний, що тепер більшість із вас зрозуміли, що корінь прізвища легендарного нідерландського футболіста і введе одразу на всесвітньо відомий роман Джоната Свіфта «Мандри до різних далеких країн світу Лемюеля Гуллівера, спочатку лікаря, а потім капітана кількох кораблів».

Ця книга більш відома нам по скорочених назвах «Мандри Лемюеля Гуллівера» чи просто «Мандри Гуллівера», яка була надрукована, мамцю моя, ще 1726 року... Ну не було у людей тоді ще

комп'ютерів, але як же працювала ява і фантазія! Шик! Ні, супершик!

Хто з наших читачів дав правильну відповідь – «Мандри Гуллівера», ви дізнаєтесь уже із фейсбук-сторінки Грицька Гарбуза (за цим QR-кодом ви можете зайти на неї з будь-якої частини світу), а також на сайті volyn.com.ua.

Нам же час знову вас інтригувати. Тож – поїхали!

«ГРНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-15» (2024)

Сьогодні ми заховали предмет жіночої статі. Жаклєвий. Про неї ви точно чули, але не факт, що тримали в руках. Бо у вас вдома її нема. Хоча не в одного з нас в Україні не раз виникала думка потримати її в руках. І не просто потримати... А наштовхнула на запитання про цей предмет жіночої статі назва недооціненого фільму дуже знаменитого режисера.

Асоціативний ряд, пов'язаний із кіно: «Добрий вечір!»; який житель пустелі не п'є; коханий пані Сірко; одна з найвідоміших для нас трійць; ресторан-рослина; тварина-закуска; кого треба знати в обличчя; усміхатись не за гроші; пісня про старшу сестру Інтернету.

Що за предмет ми заховали?

Слово-відповідь треба надіслати до 16 травня (включно) тільки у вигляді повідомлення на телеграм-номер Грицька Гарбуза: 066 133 86 88, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Перемога» (Валерія Залужний, Житомирщина).

P.S. Друзі, просимо вибачення, але в минулому номері у запитанні туру №14 не з вини ведучого було допущено прикру помилку в останньому реченні, яке має звучати так: «Що заховано у гранатобузі?» Тому, як будете шукати розгадку, можете сміливо відкидати перший варіант – слово «книга», бо це – неправильна відповідь.

Приємних вам пошуків без повітряних тривог! ■

Місцевий спорт

А «прикордонники» з Любомля – Камінь-Каширський. Натомість «залізничний» Ковель «познущався» з колег із Ківерців

Петро ПАС

Минулої суботи відбулися матчі 2 туру Чемпіонату Волинської області з футболу. Ось їх результати: «Шахтар» (Нововолинськ) – ФК «Тростянець» (Тростянець) – 0:1, ФК «Ковель» – НФК «Локомо-

Хлопці з поліського села Тростянець «взяли» Нововолинськ

М	КОМАНДА	І	В	Н	П	РМ	О
1	ФК ТРОСТЯНЕЦЬ	2	2	0	0	5-1	6
2	ФК КОВЕЛЬ	2	1	1	0	7-1	4
3	ЛСТМ №536 ЛУЦЬК	2	1	1	0	2-1	4
4	ФК РУБІЖ ЛЮБОМЛЬ	2	1	0	1	5-2	3
5	ШАХТАР НОВОВОЛИНСЬК	2	1	0	1	4-3	3
6	ФК ВОЛОДИМИР	2	0	2	0	1-1	2
7	СЛАВЯ БОРАТИН	1	0	0	1	1-4	0
8	ФК КАМІНЬ-КАШИРСЬКИЙ	1	0	0	1	0-4	0
9	НФК ЛОКОМОТИВ КІВЕРЦІ	2	0	0	2	2-10	0

Команда із Тростянця розпочала чемпіонат із двох перемог і очолила турнірну таблицю.

■ На поворотах долі

Закінчення.
Початок – на с. 16

Ольга ЧОРНА

Крапку в їхніх стосунках поставили батьки, коли Олег сказав їм про Діну вагітність.

– Це – її помилка, а не твоя, – байдуже кинула матір. – Хіба ти не втямив, що те дівчицько вирішило тебе захомотати, аби жити в розкоші?

– Не вистачало, аби вона шантажувала нас своєю дитиною, – прорік батько.

– Я кохаю Діну, – спробував захищатися Олег.

– Слухай, Ромео, я все сказав! Хочеш із нею бути, збирай «манатки» і шуруй в її «хрущівку». І з моєї фірми вимітайся. Влаштуйся на іншу роботу й утримуй своїх злидарів. Я для них – не благодійний фонд.

– Ти ж нас послухаєшся, синку, – полагіднішала матір. – Для кого ми стараємося? Крім тебе в нас нікого нема.

Олег уявлення не мав, як жити без батьківських «чайових», у маленькій квартирі... А про утримання сім'ї не думав і поготів.

Викручувався перед Діною, наче вуж на сковорідці.

– Не принижуйся, Олеже. Йди. І я мушу йти. І наша дитина... Вона ніколи не ходитиме цими вуличками...

Спогади перервав доторк до руки.

– Як ви? – запитав чоловік, який допоміг їй.

До них підійшов запізнілий гість:

– Вітаю, молодий татусю! Вибач, що не встиг на церемонію. Тримайся, Максиме. Дуже шкода, що втратив дружину. Але в тебе є син. Живи для нього. І пам'ятай: у тебе є друзі, які завжди допоможуть.

Знак Божий

Фото із сайту sophiya.kiev.ua.

«Добре, Діно, що ти тоді зайшла до храму, – нерідко повторював Максим.»

Діна зрозуміла: незнайомиць, що допоміг їй, – батько малюка. І він пережив втрату.

– Мені залишити його чи її? – прошепотіла сама до себе.

– Перепрошую, ви щось сказали? Що у вас трапилось? Ходімте до автівки й розповідайте.

« Лікарі категорично забороняли їй народжувати. Та вона ризикнула своїм життям. »

І вона розказала...
...Малюк усміхався уві сні. Катерина, Дінина бабуся, також усміхнулася. Внучка ось-ось повернеться з поліклініки. Богодар, Максимів син, часто «гостював» у їхній квартирі...

...– Добре, Діно, що ти тоді зайшла до храму, – нерідко повторював Максим.

– І добре, що ти там був...

...Коли Діна розповіла Максимові про свої перипетії, щось тенькнуло в його душі. Його покійна дружина, коли дізналася про вагітність, була щасливою, хоча лікарі категорично за-

бороняли їй народжувати. Та вона ризикнула своїм життям. А ця дівчина через якогось безвідповідального бовдура хоче дитину вбити. Максим пішов на хитрість.

– Чи ви не проти мені інколи допомогти? Моя мама буде доглядати Богодара, поки няню знайду. Але деколи її треба буде підмінити.

Діна погодилась. Коли вперше залишилась із маленьким, зрозуміла: вона любить свою майбутню дитину. І народжуватиме!

...Лікарі сказали: буде дівчинка.

– От, і матимемо парочку, – пожартував Максим.

Кохання до них прийшло непомітно. А ще Максим був вдячний Діні за гарне ставлення до сина. Тішився, коли Богодар щасливо усміхався до неї. А діти відчують добру людину. І він вибрав собі маму.

Вони домовились: Максим запише на себе Дінину донечку. А після того, коли

мине рік після смерті його дружини, узаконить свої стосунки з Діною.

– Як ми назвемо маленьку? – запитав у Діни.

– Богдана. Наш син – Божий дар, а доня – Богом дана.

...У цьому ж храмі вони хрестили Богданку. Згодом тут їх повінчали...

...Хто не знає історії їхньої сім'ї, не здогадується, що діти – зведені брат і сестра. Обоє – білявєнські, синьоокі. Їх обох однаково люблять батьки. Колись їм повідають правду. А поки вчать любити братика, який скоро з'явиться на світ. Також Максим навчає шестирічного Богодара допомагати мамі та сестричці.

– Ми ж – чоловіки, – каже синові.

...Катерина сиділа на лавці з місцевими жіночками-«сек'юриті» (іронічно – охоронниці. – Ред.). Чекала своїх.

Під'їхала автівка. Першим вистрибнув Богодар. Подав руку Діні. «Сек'юриті» аж роти порозкривали.

– Ти ба, чужа дитина, а...

– Чому чужа?! – заперечила котрась. – Діна його з пелюшкою вибавила.

– І мені руку подай, – серйозно мовила Богданка. Всі засміялися.

Діна поволи підіймалася сходами на другий поверх. А діти навперей щось розповідали Катерині.

– Бабусю, ми придумали ім'я для братика, – змовницьки прошепотів Богодар.

– І яке ж?

– Святе.

– Гарне. Але чому Святе?

– Тато каже, що я з Богданкою для нього і мами – свято. А Святе – це справжнше свято. Так, бабусю?

– Не справжнше, мое сонечко, просто тепер у мами і тата буде троє щедрих святих... ■

■ Нехай смакує!

Тоді – приготуйте
«Яйця
по-шотландськи»

Галина ГОНОРОВА

Ця страва дуже популярна не лише у Шотландії та Великій Британії, а й практично на усіх континентах. І недарма, бо яйця по-шотландськи – це дуже смачно, оригінально і поживно

ЯЙЦЯ
ПО-ШОТЛАНДСЬКИ

Інгредієнти: 6 варених яєць, сухарі для панірування, чорний перець, 500 г яловичого фаршу, 1 ст. л. гірчиці, 2 зубчики часнику, сіль, борошно, зелень.

Приготування:

1. Змішати фарш, пропущений через прес

Не всі крашанки на Великдень побилу і з'їли?

Кажуть, що рецепт цієї страви був запозичений європейцями з кухні Імперії Великих Моголів.

або розтертий часник, сіль, перець і гірчицю. Ретельно вимішати.

2. Зробити з фаршу кульки по 120–130 грамів, у кожному з них загорнути яйце.

3. Обкачати котлетки в борошні, вмочити у збите яйце, а тоді обкачати в панірувальних сухарях і посмажити на сковороді приблизно 3 хвилини з кожного боку.

4. Викласти у форму, застелену фольгою, і запікати 5–7 хвилин у попередньо розігрітій духовці.

5. Подаючи на стіл, прикрасити зеленню.

Подавайте яйця по-шотландськи гарячими до будь-якого гарніру чи як основну страву. Проте зважайте, що вони чудово смакують і холодними. ■

■ Що віщують зорі?

Гороскоп 13 – 19 травня

ОВЕН (21.03 – 20.04)

Не виключені проблеми з тиском і болем у серці. Можете мати розчарування та неприємні емоції через великі очікування. Відкладіть амбітні плани як мінімум на два тижні. *Сприятливий день – субота, несприятливий – неділя.*

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)

Протягом тижня можете зіткнутися із перешкодами з боку колег та ділових партнерів. Можливо, ви когось дуже дратуєте своїми успіхами та самодостатністю. *Сприятливий день – субота, несприятливий – понеділок.*

БЛИЗНЮКИ (22.05 – 21.06)

Обов'язково слухайте внутрішній голос і не робіть чогось проти своєї волі! Будьте обережні на дорозі – дуже високий шанс розтягнень, травм і переломів. Не носіть важкі речі. *Сприятливий день – четвер, несприятливий – вівторок.*

РАК (22.06 – 22.07)

Велика ймовірність неприємних сюрпризів у любовних та фінансових питаннях. Також Раків буде мучити головний біль. Помоліться за близьку людину на передовій. *Сприятливий день – неділя, несприятливий – п'ятниця.*

ЛЕВ (23.07 – 21.08)

Тиждень підходить для творчої та креативної діяльності. Однак, не поспішайте все це показувати іншим – тільки знайдете ще заздрісників та недоброзичливців. *Сприятливий день – середа, несприятливий – понеділок.*

ДІВА (22.08 – 23.09)

Особливо важким буде цей тиждень для вагітних. Також Дівам загрожує... свійська тварина. Не вірте обіцянкам, даним протягом тижня, і самі утримайтеся від них! *Сприятливий день – субота, несприятливий – середа.*

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)

Не переборщіть із задоволеннями, щоб уникнути неприємностей. Навколо вас може виявитися багато «слизьких» людей. Хитрість вітає у повітрі. Подбайте про здоров'я зубів. *Сприятливий день – субота, несприятливий – середа.*

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)

Відкладіть важливі рішення, бережіть очі. Тиждень сприятливий для тих, хто вміє діяти спокійно та трансформувати внутрішню напруженість у повсякденні справи й творчість. *Сприятливий день – четвер, несприятливий – субота.*

СТРЕЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)

Свої таємниці зберігайте при собі, не треба базікати зайвого. Несприятливий час для виступів, розмов із начальством, поїздки. Сходіть на сеанс масажу – не пошкодуєте. *Сприятливий день – четвер, несприятливий – понеділок.*

КОЗОРИГ (22.12 – 20.01)

Протягом тижня намагайтеся приділити увагу батькам, дітям, шлюбному чи романтичному партнеру. В ідеалі, візьміть короткострокову відпустку і добре відіспіться. *Сприятливий день – понеділок, несприятливий – вівторок.*

ВОДОЛІЙ (21.01 – 18.02)

Перш, ніж узяти в борг, пам'ятайте – витрачаємо чужі гроші, а віддаємо свої. Нікому не розповідайте про своє особисте життя. Щастя любить тишу! Дотримуйтеся цього правила. *Сприятливий день – п'ятниця, несприятливий – понеділок.*

РИБИ (19.02 – 20.03)

Інтуїція і проникливість, так само як і пристрасті, – у ці дні будуть підвищені. Для вас починається цікавий романтичний час. Приділіть більше уваги здоров'ю волосся і зубів. *Сприятливий день – всереда, несприятливий – п'ятниця.* ■

ВОЛИНЬ

www.volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI
facebook.com/Volyn.ZMI

Головний редактор і відповідальний за випуск
ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Тижневик «Волинь».

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі
ТзОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ:
43016, Луцьк, вул. Ковельська, 2.

volyn.nova@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.*

Редакція залишає за собою право літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «*» друкуються на правах реклами.

За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди видданню.

Телефони редакції:

78 07 70, 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Головний бухгалтер	ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна
Літературний редактор	ЗОЗУЛЯ Світлана Сергіївна
Політики	УЛІЦЬКИЙ Василь Михайлович
Економіки	ЛІСОВСЬКА Алла Степанівна

Інформації	ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна
Інтернет-новин	НЕКОЗ Наталія Валеріївна
Передплати і розповсюдження	ШВАБЮК Галина Іванівна
Спеціальний кореспондент	ХВОС Любов Володимирівна

ТЗОВ «Газета «Волинь»
п/р UA83305299000026007000803281 КБ
Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ
02471695 Друк офсетний.
Обсяг 4 друк. аркуші
Передплатний індекс: 30000
(для читачів Рівненської області: 97847,
для читачів решти України: 61136).
Ідентифікатор медіа: R30-02496,
рішення від 18.01.2024 № 142.
Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер»,
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352)
52-27-37. http://a-print.com.ua
Загальний тираж: 10200.
Замовлення № 446.

На поворотах долі

Знак Божий

Вона мусила йти, втікати від нього й самої себе... Він дивився услід, шкодував. І відчував полегшення водночас. Вона знала: вороття вже не буде. Втерла тиху сльозу

Стук-стук – втомлено вибивав на старій бруківці одноманітну мелодію дощ... Стук-стук... Вона ніколи не почує, як битиметься манкосінькими ніжками під її серцем нове життя...

Ольга ЧОРНА

Перед тим, як вчинити гріх, зайшла до храму. Її прадід був дяком. У родині завжди Господа шанували. До церкви принесли хрестити дитину. Хлопчика. «Наче знак Божий», – встигла подумати перед тим, як

зашуміло в голові й підкосилися ноги... Прийшла до тям на вулиці. Її підтримував незнайомий молодий чоловік. – Вам легше? – запитав. Кивнула головою. – Живете далеко звідси? Назвала вулицю. Від центру міста було далекокувато. – Ми відвеземо вас додому. Але після того, як охрестимо дитину. А зараз зайдіть у храм, присядьте. Крихітка прокинулася. Сплакнула. Щось залепетала. «Мабуть, розмовляє з ангелами», – подумала й знову не змогла втримати сліз... – Діно, дитина – це

«Наче знак Божий привів мене на це хрещення».

помилка. І її треба виправити. Наші стосунки також були помилкою. Різні ми з тобою. Так кажуть мої батьки, – винувато мовив Олег, опустивши очі. Діна не знала, як сказати бабусі, яка сама виховувала її з п'яти років, що Олег – більше не наречений. А дитина... Вона її позбудеться. Олегові батьки поставили ультиматум: зв'яжеш життя з тією сиротою – жодної копійки не дамо. А він не зник тяжко працювати. Зате зник гарно жити. За батьківський рахунок. Діна йому справді подобалась. Вродлива.

«Діно, дитина – це помилка. І її треба виправити.»

Розумна. Добра. Але бідна. Працювала і заочно навчалась. Вічно хвилювалася за здоров'я бабусі, бо більше нікого ріднішого не було. Вона була справжня, на відміну від його модних подруг. Тому й почав із нею зустрічатися. Над ним кепкували: гарна ягідка, але не з твого поля.

Закінчення – на с. 15

Незламні

Фото із сайту «Суспільне Луцьк».

Волонтер Григорій Янченко і військовослужбовець Юрій Вовк зустрілися на Театральному майдані в Луцьку.

Легендарний херсонець «Дядя Гриша» у Луцьку збирав донати на ЗСУ

Цей чоловік, який втратив ноги та пальці на руках 56 років тому в лавах Радянської армії, під час «Празької весни», зібрав майже 8 мільйонів гривень пожертв для допомоги війську

Дар'я ТИМОШКОВА

Почесний громадянин Херсона, волонтер Григорій Янченко (більш відомий як «Дядя Гриша») 5 місяців їздить містами України та збирає пожертви для ЗСУ. В кожному місті чоловік на кріслі колісному гостює орієнтовно тиждень. У перші дні травня він перебував із волонтерською місією у Луцьку. 76-річний Григорій Янченко розповів те-

леканалу «Суспільне Луцьк», що активно волонтерити почав із 2014-го. За цей час зібрав майже 8 мільйонів гривень пожертв для допомоги війську. З них 3,5 мільйони – за час повномасштабної війни. До Луцька чоловік приїхав потягом із Запоріжжя, де теж впродовж тижня збирав допомогу. Він вважає,

людям не встигає набридати, і я так збираю максимальну кількість донатів за цей час», – розповідає Григорій Янченко. Каже, що принципово не озвучує, яку суму допомоги зібрав у різних містах, щоб нікого не образити. Розуміє, що багато українців зараз віддають останнє для допомоги ЗСУ.

«Я завжди порівнюю свій стан і стан бійців на передовій, яким, мабуть, – у десятки разів тяжче. Працювати потрібно до Перемоги!»

що таким чином збір проходить швидше. «Якщо ти перебуваєш в одному місті, то збір падає з кожним місяцем. Тиждень часу в різних містах – це і

За зібрані гроші Григорій Янченко закриває запити військовослужбовців із різних бригад. Як правило, купує дрони, старлінки, генератори та медикаменти.

«Вони мені замовили, а я купую і телефоную військовим. Хлопці приїжджають, і ми разом відвозимо до того підрозділу, який за мною приїхав. Мені приємно, що тут, у Луцьку, мене впізнають», – каже дядя Гриша. Багато перехожих тут залишають пожертви, вітаються, дякують та роблять із ним фото. Кажуть, що бачили «Дядю Гришу» по телевізору або читали про нього в інтернеті. Григорій розповідає, що йому ампутували ноги через поранення, яке отримав під час служби у радянській армії ще 1968 року. Але про свою участь у подіях, які називають «Празькою весною», нині говорить не охоче. Він пережив 34 операції. Каже, що їздити містами України впродовж 5 місяців йому не просто, але іншого способу допомагати українській армії поки що не бачить. «Я завжди порівнюю свій стан і стан бійців на передовій, яким, – мабуть, у десятки разів тяжче. Працювати потрібно до Перемоги!», – говорить волонтер.

На Театральному майдані Луцька до Григорія підійшов зі словами вдячності військовослужбовець 118-ї бригади Юрій Вовк. Він впізнав «Дядю Гришу» і подарував йому свій шеврон із позивним «Циган».

Після Луцька Григорій Янченко вирушив до Рівного, потім – у Хмельницький і Запоріжжя, де за зібрані гроші формуватиме допомогу на фронт.

Золоті слова

Фото із сайту google.com.

«Найвірніший спосіб дотриматися слова – не давати його»

(Наполеон I Бонапарт (1769–1821) – видатний французький державний діяч, полководець, творець однієї з найбільших імперій світу, реформатор і законодавець Європи).

2024 ТРАВЕНЬ

Гаврило, Георгій, Микола, Йосип, Ісай, Килина, Еразм, Онисим, Пров, Філат, Христофор.

9 Четвер
День пам'яті та шанування жертв війни.
День Європи.

☀️ схід – 05:52, захід – 23:16. Зростаючий півмісяць. 1-й день.
☀️ схід – 05:38, захід – 20:52. Тривалість дня – 15:14. Тривалість ночі – 08:46.

10 П'ятниця
Всесвітній день кактуса.

☀️ схід – 06:28, захід – 20:54. Зростаючий півмісяць. 2-й день.
☀️ схід – 05:37, захід – 20:54. Тривалість дня – 15:17. Тривалість ночі – 08:43.

11 Субота
Всесвітній день мігруючих птахів.

☀️ схід – 07:18, захід – 00:31. Зростаючий півмісяць. 3-й день.
☀️ схід – 05:35, захід – 20:55. Тривалість дня – 15:20. Тривалість ночі – 08:40.

12 Неділя
День матері в Україні. Всесвітній день медичних сестер. Міжнародний день запобігання синдрому хронічної втоми.

☀️ схід – 08:22, захід – 01:28. Зростаючий півмісяць. 4-й день.
☀️ схід – 05:33, захід – 20:57. Тривалість дня – 15:24. Тривалість ночі – 08:36.

13 Понеділок
Міжнародний день хумуса.

☀️ схід – 09:34, захід – 02:09. Зростаючий півмісяць. 5-й день.
☀️ схід – 05:32, захід – 20:58. Тривалість дня – 15:26. Тривалість ночі – 08:34.

14 Вівторок
Поминальний день. Радониця.

☀️ схід – 10:50, захід – 02:37. Зростаючий півмісяць. 6-й день.
☀️ схід – 05:30, захід – 21:00. Тривалість дня – 15:30. Тривалість ночі – 08:30.

15 Середа
Міжнародний день сім'ї. Міжнародний день захисту клімату.

☀️ схід – 12:04, захід – 02:57. Перша чверть. 7-й день.
☀️ схід – 05:29, захід – 21:01. Тривалість дня – 15:32. Тривалість ночі – 08:28.

Погода

Синоптики прогнозують... заморозки

Через територію області у ці дні проходить холодний фронт

Галина ШВАБЮК

Як інформує Волинський обласний центр з гідрометеорології, вночі та

вранці 8–10 травня в Луцьку та по області очікуються... заморозки на поверхні ґрунту, подекуди – аж до -3°C. Синоптики таке явище кваліфікують як перший рівень небезпечності – жовтий. А денна температура не перевищуватиме 13–18°C тепла.

Анекдоти

Упіймав українець золоту рибку і каже:
– Хочу, щоб мертві москалі пливли по Дніпру.
Рибка:
– Так не усі ж москалі такі погані, зустрічаються серед них і добрі.
Українець погоджується:
– Ну, добре: тоді нехай погані москалі пливуть у поганих трунах, а добрі – у красивих.
Коли у вас з'являється

спокійна хвилинка без тривоги, турбот і неприємностей...
Не тіштеся – життя просто перезаряджає рушницю.
Якщо дівчина спізнюється на побачення, вона сподіватиметься, що ви її покараєте.
Якщо дівчина пунктуальна, будьте напоготові: у неї – серйозні наміри.
Якщо ви запізнилися на пів години, а вона вас дочекала – тікати вже пізно.

Місячний і сонячний календарі склад Вадим ХОМІК, вчитель фізики та астрономії КЗСО «Луцький ліцей №1 Луцької міської ради».